

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda laiendatud koosseisus)

15. veebruar 2023*

Energeetika – Elektrienergia siseturg – Sageduse taastamise reservidest automaatse käivitamise teel saadava tasakaalustamisenergia vahetamise Euroopa keskkonna rakendamisraamistik – Üksikasjaliku korra, tingimuste ja meetodika vastuvõtmise menetlus – Võrguettevõtjate ühise ettepaneku tagasilükkamine – ACERi pädevus – Õigusnormi rikkumine – Kaitseõigused – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-606/20,

Austrian Power Grid AG, asukoht Viin (Austria), ja teised hagejad, kelle nimed on esitatud lisas¹,
esindajad: advokaat M. Levitt ning *solicitors* B. Byrne ja D. Jubrail,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER), esindajad:
advokaat E. Ameye, A. Tellidou ja E. Tremmel,

kostja,

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus),

nõupidamisel koosseisus: koja president S. Papasavvas ning kohtunikud V. Tomljenović, P. Škvařilová-Pelzl (ettekandja), I. Nömm ja D. Kukovec,

kohtusekretär: ametnik I. Kurme,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 7. juuni 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

¹ Teiste hagejate loetelu lisatakse vaid pooltele teatavaks tehtavale versioonile.

otsuse

- 1 ELTL artikli 263 alusel esitatud hakis paluvad hagejad Austrian Power Grid AG ja teised juriidilised isikud, kelle nimed on ära toodud lisas, tühistada Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti (ACER) apellatsiooninõukogu 16. juuli 2020. aasta otsuse, millega jäeti muutmata ACERi 24. jaanuari 2020. aasta otsus 02/2020, sageduse taastamise reservidest automaatse käivitamise teel saadava tasakaalustamisenergia vahetamise Euroopa keskkonna rakendamise kohta (edaspidi „aFRR-keskkond“) ja millega jäeti rahuldamata nende kaebus juhtumis A-001-2020 (konsolideeritud) (edaspidi „vaidlustatud otsus“), osas, milles see otsus hagejaid puudutab; ning nõue tühistada otsuse 02/2020 artikkel 1 ning selle otsuse I lisas ära toodud aFRR-keskkonna rakendamisraamistiku (edaspidi „aFRRi metoodika“ või „aFRRIF“) artikli 3 lõige 3 ja lõike 4 punkt b, artikli 4 lõige 6, artikkel 6, artikli 11 lõike 1 punkt c ning artikkel 12.

Vaidluse taust

- 2 Pärast seda, kui 18. detsembril 2017 jõustus komisjoni 23. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2195, millega kehtestatakse elektrisüsteemi tasakaalustamise eeskiri (ELT 2017, L 312, lk 6), koostasid kõik põhivõrguettevõtjad (edaspidi „põhivõrguettevõtjad“) vastavalt viidatud määruse artikli 21 lõikele 1 ettepaneku automaatse käivitamisega sageduse taastamise reservi (edaspidi „aFRR“) metoodika kohta.
- 3 Põhivõrguettevõtjad edastasid 18. detsembril 2018 määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 1 ja lõike 2 punkti a alusel kõigile riigisisestele reguleerivatele asutustele (edaspidi „reguleerivad asutused“) oma ettepaneku aFRRi metoodika kohta (edaspidi „aFRRiF esialgne ettepanek“), et saada sellele heakskiit. Ettepaneku artiklis 12 „Üksust puudutav ettepanek“ oli sätestatud:

„1. Kõik põhivõrguettevõtjad määravad üksuse, kelle ülesanne on täita kõiki aFRR-keskkonna [toimimiseks vajalikke funktsioone].

2. Selle üksuse moodustab põhivõrguettevõtjate konsortsium või põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing.“
- 4 Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Foorumi (FRE) president teatas 24. juuli 2019. aasta kirjaga kõigi reguleerivate asutuste nimel ACERile, et nad on määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 alusel ühiselt otsustanud paluda tal teha otsus aFRRiF esialgse ettepaneku kohta (edaspidi „ühine taotlus“). Kirjale oli lisatud „kõigi [reguleerivate asutuste] mitteametlik teatis, mille [FRE] kiitis heaks [määruse 2017/2195] artikli 21 kohaselt [aFRRiF] esialgse ettepaneku alusel“ (edaspidi „reguleerivate asutuste mitteametlik teatis“).
- 5 Alates 2019. aasta juulist reguleerivate asutuste ja põhivõrguettevõtjatega toimunud teabevahetuse ja konsultatsioonide raamistikus leidis ACER, et aFRRiF esialgne ettepanek, milles oli ette nähtud, et aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmise eest vastutav üksus võiks olla põhivõrguettevõtjate konsortsium, ei olnud kooskõlas määrusega 2017/2195.

- 6 Põhivõrguettevõtjad saatsid 28. novembri 2019. aasta e-kirjaga ACERile aFRRi metoodika ettepaneku teise versiooni (edaspidi „aFRRi teine ettepanek“). aFRRi teise ettepaneku artiklis 12 oli sätestatud, et üksus, kelle ülesanne on täita kõiki aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone, on põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing. Sellele e-kirjale lisatud selgitavas märkuses täpsustasid põhivõrguettevõtjad, mis oli selle artikli eesmärk.
- 7 Pärast aFRRi teise ettepaneku analüüsimist leidis ACER, et see ei olnud kooskõlas määrusega 2017/2195, kuna selles määrati ainult üksus, kes vastutab käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitmise eest, samas kui nimetatud määruses oli nõutud, et määratakse üksus, kes vastutab aFRRi keskkonna toimimiseks vajaliku iga funktsiooni eest, sealhulgas niisuguste funktsioonide eest mis – nagu võimsuse haldamine kui kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise protsess tasakaalustamisenergia vahetamiseks – olid mitut keskkonda hõlmavad funktsioonid, kuivõrd kättesaadav piirkonnaülene ülekandevõimsus oli element, mida tuli arvesse võtta igas Euroopa tasakaalustamiskeskonnas. Lisaks tegi ta põhivõrguettevõtjatele määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 2 järgimiseks ettepaneku säilitada kaks võimalust, mis oli välja pakutud üksuse kohta, kellele antakse ülesanne täita aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone – nimelt kas üks põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing.
- 8 Põhivõrguettevõtjad saatsid 13. detsembri 2019. aasta e-kirjas Euroopa elektri põhivõrguettevõtjate võrgustiku ühe liikme vahendusel ACERile kolmanda versiooni aFRRi metoodika ettepanekust (edaspidi „aFRRi kolmas ettepanek“).
- 9 aFRRi kolmanda ettepaneku artiklis 12 oli sätestatud:
- „[...]
2. Kõik põhivõrguettevõtjad määravad üksuse, kes vastutab [aFRR]-keskkonna [käivitamise optimeerimise funktsiooni] ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitmise eest. See üksus on üks põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing.
- [...]
5. Kui põhivõrguettevõtjad täidavad mitut keskkonda hõlmavat funktsiooni, määravad kõik põhivõrguettevõtjad selle funktsiooni täitmise eest vastutava üksuse, mis võib olla muu kui [lõikes] 2 nimetatud üksus.
6. Kuue kuu jooksul pärast [käsitsi või automaatselt] käivitavatest sageduse taastamise reservidest saadava tasakaalustamisenergia vahetamise Euroopa keskkonna [metoodika] heakskiitmist, määravad kõik põhivõrguettevõtjad üksuse, kes on välja pakutud [võimsuse haldamise funktsiooni] täitmiseks.
- [...]“.
- 10 17. detsembril 2019 Euroopa elektri põhivõrguettevõtjate võrgustikule adresseeritud e-kirjas teavitas ACER põhivõrguettevõtjaid, et aFRRi kolmanda ettepaneku artiklisse 12 tehtud muudatused ei olnud ikka määrusega 2017/2195 kooskõlas. Nimelt, kuna selle ettepaneku kohaselt võivad aFRR-keskkonna käitamiseks nõutud funktsioone täita mitu üksust, siis oleks see ettepanek pidanud vastama määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavatele nõuetele, mis ei olnud aga tõendatud.

- 11 Belgia põhivõrguettevõtja töötaja saadetud 18. detsembri 2019. aasta e-kirjaga, mis oli vastus ACERi 17. detsembri 2019. aasta kirjale, saatsid põhivõrguettevõtjad ACERile aFRRIFi kolmanda ettepaneku muudetud versiooni (edaspidi „aFRRIFi kolmas muudetud ettepanek“). Nad kinnitasid, et ühele üksusele (üks põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing) tehakse ülesandeks täita aFRR-keskkonna toimimiseks konkreetselt vajalikke funktsioone, see tähendab käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, ning võimsuse haldamise rakendamine, mis on mitut eri keskkonda hõlmav funktsioon, võidakse panna ühele muule üksusele (ühele põhivõrguettevõtjale või põhivõrguettevõtjate omandis olevale äriühingule).
- 12 ACER koostas 20. detsembril 2019 oma aFRRi metoodikaotsuse eelnõu lõpliku versiooni, mis edastati hagejatele.
- 13 ACER võttis 24. jaanuaril 2020 vastu otsuse 02/2020 aFRRi metoodika kohta, mille I lisa sisaldas aFRRi metoodikat ACERi parandatud ja heakskiidetud kujul (edaspidi „vaidlusalune aFRRIF“).
- 14 Vaidlusaluse aFRRIFi artiklis 12 on sätestatud:

„[...]

2. Kõik põhivõrguettevõtjad määravad üksuse – olenemata sellest, kas tegemist on põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis oleva äriühinguga –, kes vastutab aFRR-keskkonna [käivitamise optimeerimise funktsiooni] ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni [aFRR] täitmise eest. Hiljemalt kaheksa kuud enne seda, kui võimsuse haldamise funktsioonist saab aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon kooskõlas artikli 6 lõikega 4, koostavad kõik põhivõrguettevõtjad [aFRRIFi] muutmise ettepaneku, millega määratakse üksus, kes vastutab võimsuse haldamise funktsiooni täitmise eest vastavalt [määruse 2017/2195] artikli 21 [lõike] 3 [punktile e, ning täpsustab, kas aFRR-keskkonda käitab üks või mitu üksust.

3. Üksus määratakse vastavalt [määruse 2017/2195] artikli 21 [lõikele] 4.

[...]“.

- 15 23. märtsil 2020 esitasid Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d'électricité ja Svenska kraftnät (edaspidi „kontsern A“) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta määruse (EL) 2019/942, millega asutatakse Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet (ELT 2019, L 158, lk 22) artikli 28 alusel ACERi apellatsiooninõukogule kaebuse muu hulgas otsuse 02/2020 peale – kaebus, mis esialgu registreeriti numbri A-001-2020 all. TenneT TSO BV ja TenneT TSO GmbH esitasid ACERi apellatsiooninõukogule kaebuse muu hulgas otsuse 02/2020 peale, mis registreeriti esialgu numbri A-004-2020 all. Kuna neil menetlustel oli sama ese, liitis apellatsiooninõukogu need seejärel juhtuminumbri A-001-2020 all (konsolideeritud).
- 16 Kontsern A taotles oma kaebuses vastavalt apellatsiooninõukogu otsuse nr 1-2011 (muudetud 5. oktoobril 2019), millega sätestatakse ACERi apellatsiooninõukogu töökorraldus ja kodukord, artikli 20 lõike 3 punktile d sellelt apellatsiooninõukogult, et ta kohustaks ACERit avalikustama (edaspidi „avalikustamisaotlus“) redigeerimata kujul mitu dokumenti, nimelt esiteks koopia hinnangust, mille ACER väidetavalt andis määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 5 rakendamisel, ning teiseks koopia formularidest, mis sisaldavad ACERi reguleerivate asutuste nõukogu antud

arvamusi otsuse 02/2020 ja aFRRi metoodika kohta, taotlede nendega tutvumist enne nende lõplikku vastuvõtmist ACERi poolt (edaspidi „vaidlusalused dokumendid“), ning seda, et talle antaks võimalus neid dokumente kommenteerida. Kontsern A kordas seda avalikustamistaotlust 28. mai 2020. aasta kirjas.

- 17 Apellatsiooninõukogu kantselei edastas 2. juunil 2020 kontsernile A otsuse, millega nimetatud apellatsiooninõukogu jättis tema esitatud avalikustamistaotluse rahuldamata (edaspidi „avalikustamistaotluse rahuldamata jätmise otsus“).
- 18 Apellatsiooninõukogu võttis 16. juuli 2020. aasta otsusega vastu vaidlustatud otsuse, millega jäeti muutmata otsus 02/2020 ja jäeti rahuldamata hagejate kaebused juhtumis A-001-2020 (konsolideeritud).

Poolte nõuded

- 19 Hagejad paluvad Üldkohtul:
 - tühistada vaidlustatud otsus neid puudutavas osas;
 - tühistada otsuse 02/2020 artikkel 1 ning vaidlusaluse aFRRi artikli 3 lõige 3 ja lõike 4 punkt b, artikli 4 lõige 6, artikkel 6, artikli 11 lõike 1 punkt c ja artikkel 12;
 - mõista kohtukulud välja ACERilt.
- 20 ACER palub sisuliselt Üldkohtul:
 - jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejatel.

Õiguslik käsitlus

Hagi teise väite vastuvõetavus

- 21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kuuluvad hagi vastuvõetavuse tingimused, mis on kindlaks määratud ELTL artiklis 263, avalikust huvist tulenevate asja läbivaatamist takistavate asjaolude hulka ning Üldkohus peab neid seega omal algatusel kontrollima (vt selle kohta 16. mai 2019. aasta kohtuotsus *Pebagua vs. komisjon*, C-204/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:425, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Käesoleval juhul tuleb pärast seda, kui pooltel on palutud esitada selle kohta oma seisukohad, omal algatusel kontrollida, kas hagi teine nõue, milles palutakse tühistada otsuse 02/2020 artikkel 1 ja mitu vaidlusaluse aFRRi sätet, on vastuvõetav.

- 23 Sellega seoses nähtub määruse 2019/942 põhjendusest 34, artikli 28 lõikest 1 ja artiklist 29 ning ELTL artikli 263 viiendast lõigust, nagu neid on tõlgendatud asjakohast kohtupraktikat arvestades, et eesõigusega hagejad võivad Üldkohtus algatada üksnes apellatsiooninõukogu otsuste tühistamise menetluse (vt selle kohta analoogia alusel 16. märtsi 2022. aasta kohtuotsus MEKH ja FGSZ vs. ACER, T-684/19 ja T-704/19, EU:T:2022:138, punktid 31-42).
- 24 Käesoleva hagi läbivaatamise raames saavad hagejad, kellel ei ole eesõigusega hagejate staatust, nõuda üksnes apellatsiooninõukogu tehtud vaidlustatud otsuse tühistamist, kuid mitte otsuse 02/2020 ja selle lisade tühistamist.
- 25 Seega tuleb käesolevas asjas piirduda vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrollimisega eelkõige osas, milles sellega jäetakse tervikuna muutmata otsus 02/2020 ja vaidlusaluse aFRRIFI sätteid, arvestades hagejate esitatud väiteid ja etteheiteid ning neid väiteid ja etteheiteid, mis tuleb seoses vaidlustatud otsusega vajaduse korral omal algatusel tõstatada.

Sisulised küsimused

- 26 Hagejad esitavad oma hagi põhjendamiseks kolm väidet, mille kohaselt sisuliselt: on esiteks rikutud õigusnormi, sest apellatsiooninõukogu rikkus vaidlustatud otsuses pädevuse andmise põhimõtet ja määrust 2019/942, tõdedes, et ACER võis otsuses 02/2020 oma pädevuse kasutamisel kalduda kõrvale reguleerivate asutuste ühisest taotlusest; teiseks rikkus apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses õigusnorme, kui ta jättis tuvastamata, et ACER rikkus otsuses 02/2020 määruse 2017/2195 artiklit 21, ning kolmandaks rikkus apellatsiooninõukogu tema ees alustatud menetluses hea halduse põhimõtet, kaitseõiguste austamise põhimõtet, põhjendamiskohustust ja tal lasuvaid õiguslikke kohustusi.

Esimene väide, et rikutud on õigusnormi, sest apellatsiooninõukogu rikkus pädevuse andmise põhimõtet ja määrust 2019/942, tõdedes, et ACER võis oma pädevuse kasutamisel kalduda kõrvale reguleerivate asutuste ühisest taotlusest

- 27 Esimene väide jaguneb kahte ossa. Esimene osa käsitleb seda, et apellatsiooninõukogu järeldas vaidlustatud otsuses vääralt, et ACER ei kaldunud kõrvale reguleerivate asutuste ühisest seisukohast kujul, mil seda oli väljendatud ühisest taotluses. Teine osa puudutab seda, et apellatsiooninõukogu järeldas vaidlustatud otsuses vääralt, et ACERil oli igal juhul õigus kõrvale kalduda reguleerivate asutuste ühisest seisukohast kujul, mil seda oli väljendatud ühisest taotluses.
- 28 Üldkohus peab otstarbekaks alustada esimese väite teise osa analüüsimisest.
- 29 Selles väiteosas toovad hagejad sisuliselt esile, et apellatsiooninõukogu järeldas vaidlustatud otsuses vääralt, et ACERil oli õigus kalduda kõrvale reguleerivate asutuste ühisest seisukohast kujul, mil seda oli väljendatud ühisest taotluses, samas kui ACERi pädevuse ulatus oli määratletud ühisest taotlusega, ning et kui ta kaldus otsuses 02/2020 selle sõnastusest kõrvale määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 ja määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 teise lõigu punkti b alusel, et järgida oma poliitilist programmi, tegutses ta *ultra vires*, rikkudes neid sätteid. Asjaolu, et mõni puudutatud reguleeriv asutus ei vaielnud vaidlustatud otsusele selles osas vastu, ei võta teistelt reguleerivatelt asutustelt õigust seda teha.

- 30 Esiteks leiavad hagejad, et määruse 2019/942 artikli 6 lõikest 4, kohtupraktikast ja ACERi otsustuspraktikast tuleneb, et ACERi otsustuspädevus ei saa laieneda punktidele, mille kohta reguleerivad asutused on juba kokkuleppele jõudnud või mille kohta nad ei ole palunud ACERil otsust teha. Käesolevas asjas esitati ACERile vaid kaks mitteametlikus teatises nimetatud küsimust, milles nimetatud reguleerivad asutused olid eriarvamusel, ja mis puudutasid põhivõrguettevõtjate automaatse sageduse taastamise tehnilist toimimist ning „kontrollitaotluse“ mudelit, mis tuli valida aFRR-keskkonna kõrgetasemeliseks kujundamiseks.
- 31 Teiseks väidavad hagejad, et kui ACER võttis vastu otsuse, mis ületas tema volitusi, nagu need olid määratletud ühises taotluses, rikkus ACER ELL artikli 5 lõikes 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet. aFRRi meetodika võeti vastu määruse 2017/2195 alusel, mis on rakendusakt. Nagu nähtub määruse 2017/2195 põhjendusest 16, kehtestab see määrus ACERile antud pädevuse piirid ning ainult Euroopa Komisjon saaks komiteemenetluses neid piire muuta. Lisaks, vastupidi apellatsiooninõukogu väidetele ei kasutanud ACER vaidlustatud otsuse punktis 108 käesoleval juhtumil omaenda pädevust, vaid reguleerivate asutuste delegeeritud või nende omast tuletatud pädevust. Kohtupraktika kohaselt saaks õigustada seda, et ACER ületab talle antud pädevuse piire, üksnes vajadusega tagada määruse 2017/2195 soovitatav toime. 24. oktoobri 2019. aasta kohtuotsuse *E-Control vs. ACER* (T-332/17, ei avaldata, EU:T:2019:761) punktist 69 nähtub siiski, et miski ei õigusta seda, et ACER – nagu käesolevas asjas – asendaks reguleerivate asutuste seisukoha, nagu seda on väljendatud ühises taotluses, mis puudutab aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone ja nende täitmiseks määratud üksust või üksuseid.
- 32 Kolmandaks väidavad hagejad, et määruse 2019/942 artikli 5 lõike 2 punkti b tõlgendus, millest apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses lähtus, et tunnustada ACERi üldist pädevust vaadata läbi põhivõrguettevõtjate ettepanekuid, mis on esitatud reguleerivatele asutustele, oli ekslik, kuna see säte ei olnud selle määruse artikli 6 lõike 10 teise lõigu punktis b käsitletud otsustusprotsessi suhtes kohaldatav ega järginud pädevuse andmise põhimõtet, nagu on märgitud eespool punktis 31. Käesoleval juhul kuulus aFRRi meetodika vastuvõtmine esimesena reguleerivate asutuste pädevusse ja teisena – kui nad kokkuleppele ei jõua või teevad ühise taotluse – ACERi pädevusse.
- 33 Neljandaks leiavad hagejad, et ACERi viide sellele, et määruses 2019/942 ette nähtud regulatiivse menetluse laad on „suunaga alt üles“, ei legitimeeri seda, et otsuses 02/2020 kaldus ACER kõrvale reguleerivate asutuste ühisest seisukohast, ja seda sõltumata reguleerivate asutuste nõukogu soodsast arvamuselt ACERi otsuse eelnõu kohta. Otsusega 02/2020 kehtestas ACER põhivõrguettevõtjatele hulga kohustusi, mille nad olid pidevalt tagasi lükanud ja mida reguleerivad asutused ühises taotluses ei nimetanud küsimusena, milles neil oleks olnud eriarvamusi, mis oleksid vajanud ACERi vahendust. Otsus 02/2020 kujul, mil apellatsiooninõukogu selle jõusse jättis, ei olnud väidetavalt mitte ainult õigusvastane, vaid ka põhivõrguettevõtjaid kahjustav. Nimelt jättis see nad väidetavalt ilma võimalusest määrata käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitjaks põhivõrguettevõtjate konsortsium ning kohustas neid väidetavalt teatava tähtaja jooksul lisama võimsuse haldamise funktsiooni nende funktsioonide hulka, mis on vajalikud aFRR-keskkonna toimimiseks ning määrama ühe põhivõrguettevõtjatest või põhivõrguettevõtjate omandis oleva äriühingu seda funktsiooni täitma vastavalt määruse 2017/2195 artikli 21 lõikele 4. Määruse 2017/2195 artikli 21 kohaselt oleks tulnud aFRRi meetodika paika panna põhivõrguettevõtjatel – ei olnud ACERi ülesanne seda neile ette kirjutada, varjudes hüpoteetilisest võimalusest taha, et põhivõrguettevõtjad esitavad selle meetodika muutmise ettepaneku määruse 2017/2195 artikli 6 lõike 3 alusel.

- 34 ACER palub, et esimese väite teine osa tagasi lükataks.
- 35 Käesoleval juhul tuleb kooskõlas tuvastusega, mis on eespool punktis 25 esitatud hagi vastuvõetavuse ja selle põhjendamiseks esitatud väidete otstarbekohasuse kohta, kontrollida, kas apellatsiooninõukogu rikkus õigusnormi, kui ta jättis vaidlustatud otsuses tuvastamata, et kui ACER võttis vastu otsuse 02/2020, ületas ta oma pädevuse piire, nagu hagejad olid väitnud talle esitatud kaebuse põhjendamiseks.
- 36 Sellega seoses tuleneb kohtupraktikast, mis käsitleb Euroopa Liidu institutsioonide, organite ja asutuste pädevust reguleerivaid eeskirju, et õigusakti õiguslikuks aluseks olev säte, mis annab liidu institutsioonile pädevuse õigusakti vastuvõtmiseks, peab olema jõus õigusakti vastuvõtmise ajal (vt 26. märtsi 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Moravia Gas Storage, C-596/13 P, EU:C:2015:203, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. veebruari 2011. aasta kohtuotsus Cantiere navale De Poli *vs.* komisjon, T-584/08, EU:T:2011:26, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Ajal, mil võeti vastu vaidlustatud otsus – mis on ainus akt, mille õiguspärasust on hagejatel käesoleva hagi raames võimalik vaidlustada nii, et see on vastuvõetav (vt eespool punkt 25) –, nimelt 16. juulil 2020, oli määrus 2019/942 kohaldatav. Pealegi oli ka määrus 2017/2195 vastavalt selle artiklile 65 jõus ja kohaldatav alates 18. detsembrist 2017, st kahekümnendast päevast pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* 28. novembril 2017. Ent määruse 2019/942 artikli 6 lõige 10 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõige 7 andsid ACERile õiguse kuue kuu jooksul teha otsus või võtta vastu üksikjuhtumeid käsitlevaid otsuseid reguleerivate asutuste pädevusse kuuluvate piiriülest kaubandust või piiriülese süsteemi talitluskindlust mõjutavate reguleerimisküsimuste või -probleemide kohta, nagu aFRR-metoodika vastuvõtmine, kui pädevad reguleerivad asutused ei ole jõudnud kokkuleppele neile selleks määratud aja jooksul või kui pädevad reguleerivad asutused olid talle esitanud selle kohta ühise taotluse. Vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval võisid selle otsuse õiguslikuks aluseks olla üksnes need sätted.
- 38 Seega tuleb kontrollida, kas määruse 2019/942 artikli 6 lõige 10 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõige 7 olid sedalaadi, et anda alus ACERi pädevusele võtta lõplikult vastu aFRRi metoodika, nii nagu see on esitatud vaidlustatud otsuse I lisas, mis tähendab, et nende sätete ulatust tuleb tõlgendada.
- 39 Sellega seoses tuleb tõdeda, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see säte on (vt 11. juuli 2018. aasta kohtuotsus COBRA, C-192/17, EU:C:2018:554, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia (hilinenud maksmise vastu võitlemise direktiiv), C-122/18, EU:C:2020:41, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Käesoleval juhul esitasid kõik põhivõrguettevõtjad, nagu nad olidki kohustatud määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 2 punkti a ja artikli 21 lõike 1 kohaselt toimima, oma reguleerivatele asutustele heakskiidu saamiseks aFRRi metoodika ettepaneku, st aFRRiFi esialgse ettepaneku. Määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 ja määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 teise lõigu punkti b kohaselt pidi ACER siiski reguleerivate asutuste ühise taotluse korral tegema ise selle ettepaneku kohta otsuse kuue kuu jooksul alates taotluse esitamisest. On aga selge, et reguleerivad asutused taotlesid 24. juuli 2019. aasta kirjas ACERilt määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 alusel ühiselt otsust aFRRiFi esialgse ettepaneku kohta, mille põhivõrguettevõtjad olid neile esitanud (punkt 4 eespool).

- 41 Seega tugines ACERi otsustuspädevus või pädevus võtta aFRRi meetoodika kohta vastu lõplik otsus käesoleval juhul määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 teise lõigu punktis b ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõikes 7 nimetatud asjaolul, et kõik reguleerivad asutused olid temalt ühiselt taotlenud, et ta teeks selle meetoodika kohta otsuse.
- 42 Ent esiteks ei nähtu määruse 2019/942 artikli 6 ega määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 sõnastusest, et selle pädevuse kasutamisel ja lisaks määruse 2019/942 artikli 6 lõikest 11 talle tulenevale kohustusele konsulteerida asjasse puutuvate reguleerivate asutuste ja põhivõrguettevõtjatega otsuse ettevalmistamise etapis, oleksid need seisukohad olnud ACERile siduvad. Eelkõige ei nähtu nendest sätetest, et ACERi pädevus piirduv vaid aspektidega, mille osas reguleerivatel asutustel ei õnnestunud kokkuleppele jõuda. Vastupidi, määruse 2019/942 artikli 6 lõikes 10 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõikes 7 on käsitletud „reguleerimisküsimus[i]“ või „[põhivõrguettevõtjate] esitatud meetoodika ettepanekuid“, mis esialgu kuulusid reguleerivate asutuste pädevusse, enne seda, kui need lähevad kokkuleppe puudumise tõttu reguleerivate asutuste vahel ACERi pädevusse lahutamatu tervikuna, mida reguleerivad asutused ja seejärel ACER tervikuna lahendama peavad ilma sellist eristust tegemata. Määruse 2019/942 artikli 6 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 sõnastust arvestades tuleb seega neid tõlgendada nii, et kui riigi reguleerivad asutused esitavad ühise taotluse reguleerimisküsimuste või põhivõrguettevõtjate esitatud ettepanekute kohta, on ACERil õigus asi ise lahendada või teha ise otsus nende küsimuste või ettepanekute kohta.
- 43 Teiseks kinnitab määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 nüüsgust grammatilist tõlgendust selle õigusakti kontekst ja taotletavad eesmärgid, mille osa need sätted on, nagu neid on selgitatud nimetatud määruse ettevalmistavates materjalides.
- 44 Sellega seoses nähtub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse, millega luuakse energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööamet (KOM(2007) 530 (lõplik)), ettepaneku seletuskirjast, mis oli aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 713/2009, millega luuakse Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ELT 2009, L 211, lk 1), mis hiljem asendati määrusega 2019/942, et selles sisalduvad sätted põhinesid eelkõige tõdemusel, et „[k]uigi energia siseturg [oli] arenenud märkimisväärselt edasi, o[li]d] piiriülestes küsimustes endiselt regulatiivsed puudujäägid“ ja „lähemisviis, mis tegelikkuses tähenda[s] 27 reguleeriva asutuse ja üle 30 põhivõrguettevõtja nõusolekut, ei taga[nud] piisavaid tulemusi“ ega „[viinud] tegelike otsusteni rasketes küsimustes, mis on vaja nüüd teha“. Neil põhjustel otsustati luua „[k]oostööamet[, mis] täiendab Euroopa tasandil neid reguleerimisülesandeid, mida reguleerivad asutused täidavad riiklikul tasandil“, eelkõige tänu „[v]olituse[tele] teha üksikotsuseid“. Need volitused tuli anda ACERile spetsiifiliste „[p]iiriüleste küsimuste lahendamiseks“, eelkõige selleks, et „otsustada reguleeriva korra üle, mida kohaldatakse mitme liikmesriigi territooriumil asuva infrastruktuuri suhtes“, nagu nähti lõpuks ette määruse nr 713/2009 artiklis 8.
- 45 Lisaks nähtub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse, millega luuakse Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (COM(2016) 863 (final)), ettepaneku seletuskirjast, et selles sisalduvad sätted peavad eelkõige võimaldama „regulatiivse järelevalve kohandami[st] piirkondlike turgude jaoks“. Eelkõige ei tundunud olevat nende turgude uue reaalsusega arvestades enam kohane, et „riiklikud reguleerivad asutused [teeksid] kõik peamised reguleerivad otsused, isegi siis, kui o[li] vaja ühist piirkondlikku lahendust“, ja et „regulatiivne järelevalve [jäi] killustatuks, tuues kaasa lahknevate otsuste ja tarbetute viivituste riski“. Neil põhjustel leiti, et „[ACERi] volituste suurendamine kõnealuste piiriüleste küsimuste puhul, mis nõu[dsid] kooskõlastatud piirkondlikku otsust, aitaks kaasa kiiremale ja tõhusamale

otsustamisele piiriülestes küsimustes“, kusjuures tuleb märkida, et „[r]iiklikud reguleerivad asutused, kes otsustavad [ACER]is kõnealuste küsimuste üle enamushääletuse teel, kaasataks jätkuvalt täielikult protsessi“. ACERile „piiratud lisapädevuse“ andmist peeti subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas olevaks, kuna see toimus „valdkondades, kus riiklike otsuste tegemise killustatus piiriülese tähtsusega küsimustes tooks siseturul kaasa probleemid või ebajärjepidevuse“. Lisaks leiti, et see on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kuna „[ACER]ile an[ti] lisaülesandeid, eriti energiasüsteemi piirkondlikul käitamisel, säilitades [reguleerivate asutuste] keskse rolli energiamääruses“. Just selles raamistikus määruse ettepaneku „[I] peatükis [...] [ACER]ile ka mitu uut ülesannet, mis käsitlevad [...] määratud elektriturukorraldajate järelevalvet ning on seotud tootmise piisavuse ja ohuvalmidusega seotud meetodite ja ettepaneku heakskiitmisega“. Need ACERi uued ülesanded on muu hulgas sätestatud määruse 2019/942 artikli 6 lõikes 10.

- 46 Nende määruse ettepanekute seletuskirjadest ilmneb, et liidu seadusandjal on selge tahe muuta otsuste tegemine piiriülestes, keerulistes, kuid möödapääsmatutes küsimustes tõhusamaks ja kiiremaks ning seda ACERi üksikotsuste tegemise volituste tugevdamise teel, mis sobiks kokku reguleerivate asutuste keskse rolli säilitamisega energeetikaregulatsiooni valdkonnas.
- 47 See vastab ka määruste nr 713/2009 ja 2019/942 teatavatele eesmärkidele. Nimelt, nagu on märgitud määruse 2019/942 põhjenduses 10 (varem määruse nr 713/2009 põhjendus 5), peavad liikmesriigid tegema tihedat koostööd, kõrvaldades takistused piiriüleltsel kauplemisel elektrienergia ja maagaasiga, et viia ellu liidu energiapoliitika eesmärgid, ning sõltumatu keskasutus ehk ACER asutati, et täita liidu tasandil õiguslik tühimik ning aidata kaasa elektrienergia siseturu ja maagaasi siseturu tõhusale toimimisele. Nagu on tõdetud määruse 2019/942 põhjenduses 11 (varem määruse nr 713/2009 põhjendus 6), peab ACER tagama reguleerivate asutuste täidetavate reguleerimisülesannete nõuetekohase koordineerimise ning vajaduse korral nende täiendamise liidu tasandil. Nagu on täpsustatud määruse 2019/942 põhjendustes 33 ja 34 (varem määruse nr 713/2009 põhjendused 18 ja 19), on tal seega otsustusõigus oma reguleerimisülesannete teostamiseks tõhusal, läbipaistval, põhjendatud ning eelkõige elektri- ja gaasitootjatest, põhivõrguettevõtjatest ja tarbijatest sõltumatul viisil. Ta peab neid õigusi kasutama, jälgides, et need otsused oleksid kooskõlas liidu energiaõigusega, alludes apellatsiooninõukogu – mis on ACERi osa, olles samas sellest sõltumatu – ning Euroopa Liidu Kohtu kontrollile.
- 48 Sellest järeldub, et ACERil on eelkõige oma reguleerimis- ja otsustuspädevus, mida ta teostab täiesti sõltumatult ja omal vastutusel, et ta saaks asendada reguleerivaid asutusi, kui nende vabatahtlik koostöö ei võimalda neil teha üksikjuhtumeid käsitlevaid otsuseid nende reguleerimispädevusse kuuluvate küsimuste või konkreetsete probleemide kohta. Nagu on märgitud määruse 2019/942 põhjendustes 11 ja 45 (varem määruse nr 713/2009 põhjendused 6 ja 29), on ACERil seega pädevus lahendada täiesti sõltumatult ja omal vastutusel reguleerimisküsimusi või probleeme, mis on olulised elektrienergia siseturu ja maagaasi siseturu tõhusa toimimise seisukohast, üksnes siis, kui ja niivõrd, kui võrd vastavalt ELL artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele ei suuda asjaomaste liikmesriikide koostöö piisavalt saavutada liidu eesmarke, kuna nende riikide reguleerivate asutuste vahel puudub üldine kokkulepe alguses nende pädevusse kuulunud reguleerimisküsimuste või probleemide kohta. See kehtib seda enam siis, kui reguleerivad asutused ise leiavad, et on sobivam, kui ACER otsustab ise nende küsimuste või probleemide üle.

- 49 Nii on määruse 2019/942 artikli 6 (varem määruse nr 713/2009 artikkel 8) ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 aluseks oleva süsteemi loogika selline, et kui reguleerivad asutused leiavad liikmesriikide tasandil, et on kohasem, et ACER teeb ise üksikjuhtumit käsitleva otsuse nende pädevusse kuuluvate reguleerimisküsimuste või probleemi kohta, mis on olulised elektrienergia siseturgude tõhusa toimimise seisukohast, nagu aFRRi meetodika väljatöötamine, mis on ette nähtud määruse 2017/2195 artikli 21 lõikes 1, läheb selle otsuse tegemise pädevus ACERile, ilma et oleks ette nähtud, et osa sellest pädevusest jääks liikmesriigi tasandil reguleerivatele asutustele, näiteks mõne reguleerimisküsimuse või kõnealuse probleemi aspekti osas, milles nad on jõudnud kokkuleppele.
- 50 Pealegi, kuna ACER kasutab oma pädevust täiesti sõltumatult ja omal vastutusel, siis märkis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse lõikes 110 õigesti, et ta ei saa olla seotud seisukohaga, mille pädevad reguleerivad asutused on võtnud teatavate reguleerimisküsimuste või neile esitatud probleemide teatavate aspektide osas, mille suhtes nad olid jõudnud kokkuleppele, eelkõige juhul, kui ta leiab, et see seisukoht ei ole liidu energiaõigusega kooskõlas. Pealegi ei vaidlusta hagejad käesoleva hagi raames seda apellatsiooninõukogu hinnangut.
- 51 Lisaks, kuna ACERile anti oma otsustusõigus selleks, et ACER saaks oma reguleerimisülesandeid tõhusalt täita, siis tuleb määruse 2019/942 artiklit 6 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõiget 7 mõista nii, et need lubavad ACERil muuta põhivõrguettevõtjate ettepanekuid enne nende heakskiitmist tagamaks nende vastavus liidu energiaõigusele. See õigus on hädavajalik selleks, et ACER saaks oma reguleerimisülesandeid tõhusalt täita, kuna – nagu apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse punktis 125 õigesti rõhutas – ükski määruse 2019/942 või määruse 2017/2195 säte ei näe ette, et ACER võib nõuda põhivõrguettevõtjatelt nende ettepaneku muutmist enne selle heakskiitmist.
- 52 Lõpuks tuleb märkida, et määruses 2019/942 ühitati ACERile antud otsustusõigus sellega, et säilitati reguleerivate asutuste keskne roll energeetikaregulatsiooni valdkonnas, kuna nimetatud määruse artikli 24 lõike 2 esimese lõigu kohaselt otsustab või teeb oma otsuse ACERi direktor ACERi nimel alles pärast seda, kui ta on saanud reguleerivate asutuste nõukogu heakskiitva arvamuse, milles on esindatud kõik reguleerivad asutused koos komisjoniga, kusjuures igal selle nõukogu liikmel on üks hääl ja nõukogu otsustab kahekolmandikulise häälteenamusega, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artiklis 21 ja artikli 22 lõikes 1.
- 53 Nii kinnitavad määruse 2019/942 artikli 6 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 eesmärk ning kontekst, milles need sätted asuvad, et reguleerivate asutuste ühise taotluse korral, mis puudutab reguleerimisküsimusi või põhivõrguettevõtjate esitatud ettepanekuid, on ACERil õigus asi lahendada või teha ise otsus nende küsimuste või ettepanekute kohta, ilma et see piiraks reguleerivate asutuste keskset rolli, mida on tunnustatud kooskõlas reguleerivate asutuste nõukogu arvamusega, ja ilma et tema pädevus piirduks ainult konkreetsete aspektidega, mille suhtes on selge reguleerivate asutuste vaheline erimeelsus.
- 54 Hagejate argumendid selle kohta, et määrus 2017/2195 on rakendusakt, et apellatsiooninõukogu nimetas vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni viinud protsessi ekslikult selliseks, mis toimub „suunaga alt üles“ või et ta ei pidanud kinni määruse 2019/942 artikli 5 lõike 2 punktis b sätestatust, tuleb tagasi lükata, kuna need on igal juhul edutud, kuivõrd nad ei muuda tõsiasja, et kõnesoleval juhtumil pakkusid määruse 2019/942 artikkel 6 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõige 7 apellatsiooninõukogule piisava õigusliku aluse aFRRi meetodika lõplikuks vastuvõtmiseks, nagu see sisaldus vaidlustatud otsuse I lisas.

- 55 Kolmandaks kinnitab määruse 2019/942 artikli 6 ja määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 eespool punktis 53 esitatud tõlgenduse põhjendatust ka see, kuidas neid sätteid käesolevas asjas kohaldati.
- 56 Esimesena nähtub määruse 2017/2195 artikli 21 lõikest 1, et aFRRi metoodika on mõeldud lahutamatuks õigusnormide kogumiks, mille kohta pädevad reguleerivad asutused peavad andma ühtse heakskiidu.
- 57 Teisena ja osas, milles hagejad viitavad reguleerivate asutuste mitteametliku teatise sisule, tuleb märkida, et see teatis on reguleerivate asutuste koostatud dokument, mis ei ole ACERile õiguslikult siduv ja mis ei saa mõjutada määruse 2019/942 artikli 6 või määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 kohaldamisala ega neist tulenevate ACERi volituste või kohustuste kindlaksmääramist. Igal juhul ei tõenda selle dokumendi sisu hagejate väidet, et reguleerivate asutuste mitteametlikus teatises eristati konkreetselt regulatiivseid küsimusi või aFRRi metoodika aspekte, mille osas kõigil reguleerivatel asutustel oli õnnestunud kokkuleppele jõuda, eelkõige küsimuses, et käivitamise optimeerimine ja põhivõrguettevõtjatevaheline arveldamine, kuid mitte võimsuse haldamine, olid aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikud funktsioonid ja nende funktsioonide täitmiseks konsortsiumi valimine oli määruse 2017/2195 artikli 21 lõikega 2 kooskõlas olev võimalus nende hulgas, milles nad ei olnud sellisele kokkuleppele jõudnud ja mille nad olid niisugustena esitanud ACERile otsustamiseks.
- 58 Nimelt väljendasid reguleerivad asutused oma mitteametlikus teatises – pärast seda, kui nad olid meelde tuletanud, et käivitamise optimeerimise funktsioon peab arvestama olemasolevat piirkondadevahelist ülekandevõimsust – ACERi jaoks mittesiduvalt oma nõusolekut asjaolu kohta, et aFRRIFI esialgne ettepanek pidi ette nägema, et kõik põhivõrguettevõtjad arvutavad piirkondadevahelise ülekandevõimsuse välja tsentraliseeritult ja koordineeritult kõikide Euroopa tasakaalustamiskeskondade jaoks ning lisaks tuleks see ümber sõnastada selleks, et selgitada üheselt, kas nad soovivad usaldada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmist ühele või mitmele üksusele, arvestades, et põhivõrguettevõtjate konsortsium, millel puudub juriidilise isiku staatus, on samaväärne mitmest üksusest koosneva struktuuriga. Need reguleerivate asutuste seisukohad kinnitavad, et nende nõusolek ei puudutanud käesoleval juhul niivõrd aFRRIFI esialgse ettepaneku nende artiklite heakskiitmist, mis käsitlesid olemasoleva piirkondadevahelise ülekandevõimsuse arvutamist ja aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmise eest vastutavate üksuste määramist, vaid pigem põhivõrguettevõtjate vajadust arendada edasi neid küsimusi puudutavaid artikleid, mis sisaldasid aFRRIFI esialgses ettepanekus.
- 59 Seega heidavad hagejad ACERile ekslikult ette seda, et viimane jättis tähelepanuta asjaolu, et reguleerivate asutuste mitteametlik teatis kinnitas nende asutuste nõusolekut sellega, et käivitamise optimeerimine ja põhivõrguettevõtjatevaheline arveldamine, ent mitte võimsuse haldamine, olid aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikud funktsioonid ning konsortsiumi valimine nende funktsioonide täitmiseks oli määruse 2017/2195 artikli 21 lõikega 2 kooskõlas olev võimalus.
- 60 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb tõdeda, et apellatsiooninõukogu ei rikkunud õigusnormi, kui ta ei tuvastanud vaidlustatud otsuses, et otsuse 02/2020 vastuvõtmisega ületas ACER oma pädevuse piire, kui ta otsustas aFRRi metoodika punktide üle, mida oli nimetatud reguleerivate asutuste mitteametlikus teatises nii, nagu oluks nende vahel selle kohta kokkulepe olemas.

61 Järelikult tuleb esimese väite teine osa põhjendamatus tõttu tagasi lükata. Kuna selle väiteosa analüüs võimaldas tõdeda, et ACERil oli igal juhul pädevus otsustada aFRRi meetodika punktide üle, mida oli mainitud reguleerivate asutuste mitteametlikus teatises nendevahelise kokkuleppena, siis ei ole oluline teada saada, kas otsust 02/2020 vastu võttes kaldus ACER tegelikult kõrvale reguleerivate asutuste ühisest seisukohast, nagu see nähtus nende ühisest taotlusest. Järelikult tuleb esimese väite esimene osa edutuna tagasi lükata, mistõttu tuleb tagasi lükata nimetatud väide tervikuna.

Teine väide, et apellatsiooninõukogu rikkus õigusnorme, kui ta ei tuvastanud, et ACER on rikkunud määruse 2017/2195 artiklit 21

62 Teine väide koosneb kaheksast osast, mida tuleb analüüsida üksteise järel, vajaduse korral neid rühmitades.

– Teise väite esimene osa, mille kohaselt apellatsiooninõukogu järeldas väärtalt, et põhivõrguettevõtjad olid ise võtnud kohustuse kasutada ühte üksust

63 Hagejad heidavad apellatsiooninõukogule ette, et viimane järeldas vaidlustatud otsuse punktis 161 väärtalt, et põhivõrguettevõtjad võtsid ise endale kohustuse kasutada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmiseks ühte üksust. Apellatsiooninõukogu ei võtnud väidetavalt arvesse asjaolu, et ettepanek määrata üks põhivõrguettevõtja, mis tehti põhivõrguettevõtjate kolmandas ettepanekus, oli tingitud ACERi pidevast vastuseisust – otsustusprotsessis – sellele, et määrataks põhivõrguettevõtjate konsortsium ning tema eelistusest ühe juriidilise üksuse suhtes, mis oleks kas põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate moodustatud äriühingu vormis. Nii surus ACER oma seisukohta põhivõrguettevõtjatele väidetavalt õigusvastaselt peale, varjudes selle taha, et määruses 2019/942 ette nähtud regulatiivne menetlus on väidetavalt oma laadilt „suunaga alt üles“. Asjaolu, et mõni puudutatud reguleeriv asutus ei vaielnud vaidlustatud otsusele selles osas vastu, ei võta teistelt reguleerivatelt asutustelt õigust seda teha.

64 ACER vaidleb hagejate argumentidele vastu ja palub teise väite esimese osa tagasi lükata.

65 Esiteks tõstatab teise väite esimene osa sisuliselt küsimuse, kas ACER võis või koguni pidi arvesse võtma aFRRi järjestikuseid ettepanekuid, mille põhivõrguettevõtjad olid talle esitanud pärast seda, kui tal oli reguleerivate asutuste ühise taotluse alusel palutud teha otsus aFRRi esialgse ettepaneku kohta.

66 Käesoleval juhul ilmneb hagiavalduse lisas A.6.1 esitatud dokumendist, mille parandused on näha, ning vaidlustatud otsuse punktist 161, et ACER pidas aFRRi esialgset ettepanekut alusdokumendiks, mille kohta ta pidi otsuse tegema, ning lõpuks võttis ta arvesse aFRRi kolmandat muudetud ettepanekut, et koostada vaidlusalune aFRR, mille lõplik eelnõu edastati põhivõrguettevõtjatele 20. detsembril 2019 (vt punkt 12 eespool).

67 Sellega seoses ei ole õiguslikku takistust ühelt poolt sellele, et konsulteerimisfaasis, mille ACER peab vastavalt määruse 2019/942 artikli 6 lõikele 11 läbima, esitavad põhivõrguettevõtjad talle järjestikku ühe või mitu muudetud versiooni nende algul reguleerivatele asutustele saadetud ettepanekust, ja teiseks võtab ACER sellisel konsulteerimisel arvesse muudatusi, mille põhivõrguettevõtjad on nii järjest teinud.

- 68 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et aFRRIFI järjestikused ettepanekud esitati põhivõrguettevõtjate omal algatusel, et püüda vastata ACERi märkustele. Sellisel juhtumil on kohaldatavate õigusnormide mõtte ja lojaalse koostöö põhimõttega – mida tuleb järgida konsultatsioonidel, mille ACER peab vastavalt määruse 2019/942 artikli 6 lõikele 11 läbi viima – kooskõlas, et ACER võttis põhivõrguettevõtjate esitatud viimast aFRRIFI ettepanekut arvesse, kui ta koostas oma aFRRi metoodika otsuse eelnõu lõpliku versiooni, nagu see edastati põhivõrguettevõtjatele 20. detsembril 2019.
- 69 Ent nagu hagejad ise tunnistavad, tegid põhivõrguettevõtjad aFRRIFI kolmandas, muudetud ettepanekus, mida ACER lõpuks arvesse võttis, ettepaneku määrata aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone täitma üks põhivõrguettevõtja, mitte konsortsiumi vormis struktuur.
- 70 Seetõttu tõdes apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses õigesti, et ACER ei kehtestanud otsuses 02/2020 ühe üksusega struktuuri ja piirdus „aFRRi [metoodika] konkreetse kohandamisega [aFRRIFI] kolmanda, muudetud ettepanekuga“, et kajastada seda, „mida soovisid põhivõrguettevõtjad“.
- 71 Teiseks ja igal juhul, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad oma menetlusdokumentides ja nagu apellatsiooninõukogu tõdes vaidlustatud otsuse lõikes 175, nähtub otsusest 02/2020, et ACER ei välistanud, et üksus, mille põhivõrguettevõtjad olid määranud täitma aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone, saaks konsortsiumi vormi. Seevastu oli ta läbivalt seisukohal, mida väljendasid ka reguleerivad asutused oma mitteametlikus teatises, et kui põhivõrguettevõtjad peaksid sellise vormi valima, ei saaks seda käsitada ühe üksusena, sest see vorm ei anna üksusele juriidilise isiku staatust.
- 72 Tuleb tõdeda, et konsortsium on ühendus, mis ei ole juriidiline isik. Kuna see üksus ei ole juriidiline isik, siis tagavad põhivõrguettevõtjad nende juriidilise isiku staatust arvestades jätkuvalt aFRR-keskkonna käitamise.
- 73 Neil asjaoludel, võttes arvesse tõika, et konsortsiumi vormi tuleb pidada mitme üksusega struktuuriks, kusjuures nendeks üksusteks on konsortsiumi liikmetest põhivõrguettevõtjad, leidsid nii apellatsiooninõukogu kui ka reguleerivad asutused ja ACER õigesti, et põhivõrguettevõtjad peavad oma aFRRIFI ettepanekus tõendama, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavad nõuded on täidetud.
- 74 Järelikult ei ole faktiliselt põhjendatud argument, mida hagejad kordasid mitu korda ja mille kohaselt keeldus ACER sellest, et põhivõrguettevõtjate määratud üksus tegutseb konsortsiumi vormis, ja surus peale oma eelistuse ühe üksusega, st üheainsa põhivõrguettevõtjaga või põhivõrguettevõtjate omandis oleva äriühinguga struktuuri suhtes; see argument tuleb igal juhul põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.
- 75 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.
- Teise väite teine osa, mille kohaselt rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui ta ei tuvastanud, et ACER on rikkunud määruse 2017/2195 artikli 21 lõiget 2
- 76 Hagejad heidavad apellatsiooninõukogule ette, et viimane rikkus õigusnormi, kui ta ei tuvastanud vaidlustatud otsuses, et ACER rikkus otsuses 02/2020 määruse 2017/2195 artikli 21 lõiget 2, kui ta keelas põhivõrguettevõtjatel põhivõrguettevõtjate konsortsiumi määramise põhjendusega, et see säte nägi ühe üksuse jaoks ette vaid kaks võimalust, st kas põhivõrguettevõtja või

põhivõrguettevõtjate asutatud äriühing, mitte konsortsium. Miski ei õigustanud väidetavalt ACERi tõdemust otsuse 02/2020 põhjenduses 69, mille kohaselt määruse 2017/2195 artiklis 21 nimetatud üksusel peab olema õigusvõime ja seega ei saa see olla konsortsium, millel see puudub.

- 77 ACER vaidleb hagejate argumentidele vastu ja palub teise väite teise osa tagasi lükata.
- 78 Nagu eespool punktis 71 teise väite esimese osa analüüsimisel sai juba tõdetud, ei välistanud ACER kunagi võimalust, et põhivõrguettevõtjate määratud üksus saab konsortsiumi vormi. Seevastu märkis ta pidevalt, et kui see peaks osutama põhivõrguettevõtjate valitud vormiks, oleks tegemist mitme üksusega, arvestades konsortsiumi õigusvõime puudumist, ning põhivõrguettevõtjad peaksid oma aFRRiFi ettepanekus tõendama, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavaid nõudeid järgitakse.
- 79 Sellega seoses tuleb märkida, et vastavalt vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõikele 2, millele on viidatud eespool punktis 14, olid põhivõrguettevõtjad kõigepealt kohustatud määrama ühe üksuse, nimelt üheainsa põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis oleva äriühingu, kellele pannakse käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsioon. Seejärel pidid nad määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e kohaselt koostama ettepaneku määrata võimsuse haldamise funktsiooni täitev üksus, ning sellega seoses täpsustama, kas aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone täidab üks üksus või mitu üksust, mis peaksid oma tegevust koordineerima.
- 80 Järelikult, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei nähtu vaidlusalusest aFRRiFist, et ACER oleks konsortsiumi variandi tagasi lükanud.
- 81 Pealegi, nagu väidab ACER, ei lisanud ta konsortsiumi variandi väidetavaks välistamiseks täiendavat tingimust, nimelt „õigusvõimet“, vaid ta viitas üksnes konsortsiumi õigusvõime puudumisele, et põhjendada seda, miks konsortsiumi tuleb käsitada mitte ühe, vaid mitme üksusena.
- 82 Tõdemuse, et konsortsiumil puudub õigusvõime, märkisid reguleerivad asutused sõnaselgelt ära oma mitteametlikus teatises. Nii märkisid nad IV peatüki „Küsimused, milles [reguleerivad asutused] on ühel arvamusel“ punktis e „Üksused (aFRRiFi artikkel 12)“, et mitte kõik neist ei ole nõus põhivõrguettevõtjate ettepanekuga, mis puudutab aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonidega volitatud üksuse või üksuste määramist vastavalt aFRRiFi artiklile 12, ning et nad palusid, et seda ettepanekut muudetaks, võttes arvesse asjaolu, et kui põhivõrguettevõtjad nägid seoses määruse 2017/2195 artikli 21 lõikes 2 osutatud kahe võimalusega ette, et aFRR-keskkonda käitab nende asutatud üksus, peab see üksus olema neist juriidiliselt eraldiseisev ja täielikult õigusvõimeline. Reguleerivate asutuste sõnul ei olnud konsortsiumil aga sellist võimet, kuna ta ei olnud juriidiline isik, mistõttu ei kujutanud konsortsium endast põhivõrguettevõtjatest õiguslikult eraldiseisvat üksust. Reguleerivad asutused täpsustasid siiski, et see ei võimaldanud välistada, et konsortsium võib keskkonda käitada, kuid sellisel juhul vastutavad selle käitamise eest täielikult konsortsiumisse kuuluvad põhivõrguettevõtjad ja mitme üksusega struktuuri korral tuleb tagada, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud tingimused oleks täidetud.
- 83 Hagejate argument, et ACER lisas tingimuse, et üksusel on iseseisev õigusvõime, tuleb seega tagasi lükata.

- 84 Igal juhul tuleb märkida, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/944 elektrienergia siseturu ühiste normide kohta ja millega muudetakse direktiivi 2012/27/EL (ELT 2019, L 158, lk 125) artikli 2 punkti 35 kohaselt on põhivõrguettevõtja määratletud kui „füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab jaotusvõrgu käitamise, hoolduse ja vajaduse korral arendamise eest teatud piirkonnas, ja asjakohasel juhul jaotusvõrgu sidumise eest teiste võrkudega, ning kes tagab võrgu pikaajalise võime rahuldada mõistlikku nõudlust elektrienergia jaotamise järele“. Direktiivi 2019/944 artikli 46 lõike 3 kohaselt peab põhivõrguettevõtjal olema Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiivi (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta I lisas osutatud õiguslik vorm (ELT 2017, L 169, lk 46). Nimetatud lisas on aga loetletud liikmesriikides esinevad aktsiaseltside eri vormid – kõik nad on juriidilise isiku staatuses ja millele on viidatud eelkõige selle artikli 2 lõigetes 1 ja 2, mis käsitlevad 1. jao „Aktsiaseltsi asutamine“, II peatüki „Äriühingu asutamine ja õigustühisus ning äriühingu kohustuste kehtivus“ ja I jaotise „Üldsätted ja piiratud vastutusega äriühingu asutamine ning toimimine“ kohaldamisala. Seega on põhivõrguettevõtjatel olenemata sellest, kas tegemist on füüsilise või juriidilise isikuga, juriidilise isiku staatus ja seega õigusvõime, mis peab võimaldama neil – nende volitusi ja õigusi arvestades – täita ülesandeid, mis on neile pandud täiesti sõltumatult vastavalt direktiivi 2019/944 artiklis 47 sätestatule.
- 85 Neil asjaoludel, kuna määruse 2017/2195 artikli 21 lõikes 2 ette nähtud esimese võimaluse kohaselt käitavad keskkonda põhivõrguettevõtjad ja seega juriidilised isikud, kellel on õigusvõime, ei tohiks see olla teisiti üksuse puhul, mille põhivõrguettevõtjad võivad selles artiklis ette nähtud teise võimaluse alusel luua.
- 86 Seega, arvestades eespool punktis 72 juba antud hinnangut, ei rikkunud apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui ta leidis – nagu ka ACER ja reguleerivad asutused olid seda teinud seoses põhivõrguettevõtjate ettepanekuga määrata konsortsiumi vormis üksus –, et kuivõrd konsortsium ei ole juriidiline isik ja tal puudub seega õigusvõime, tuli asuda seisukohale, et mitte konsortsium, vaid selle osalistest põhivõrguettevõtjad olid vastutavad aFRR-keskkonna käitamise eest, mistõttu pidid põhivõrguettevõtjad tõendama, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud täiendavad nõuded on täidetud.
- 87 Eeltoodud hinnangutest lähtudes tuleb teise väite teine osa tagasi lükata.
- *Teise väite kolmas osa, mille kohaselt rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui ta keeldus tuvastamast, et ACER on rikkunud määruse 2017/2195 artiklit 21 põhjusel, et aFRRi meetodika artikli 12 lõikes 2 nimetatud üks üksus oli ajutine*
- 88 Hagejad väidavad, et apellatsiooninõukogu näib olevat vaidlustatud otsuses leidnud, et ACERile omistatud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 2 rikkumine, mis seisnes selles, et kehtestati kohustus määrata üks üksus, et täita aFRR-keskkonna käitamiseks vajalikke funktsioone, oli üksnes ajutine, kuna põhivõrguettevõtjatel oli endiselt võimalus vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõike 2 alusel teha ettepanek selle muutmiseks, et määrata mitu üksust – näiteks põhivõrguettevõtjate konsortsium. Hagejate väitel oli selline kaalutlus igal juhul alusetu, kuna vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõige 2 ei näinud ette, et ühe üksuse, mis on määratud käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitmiseks, võib ümber kujundada mitmeks üksuseks. Selline ümberkujundamine ei kõrvalda hagejate väitel igal juhul määruse 2017/2195 artikli 21 rikkumist, mille ACER otsuses 02/2020 toime pani, samuti oleks see ümberkujundamine olnud puhtteoreetiline, kuna ACER oli järjepidevalt leidnud, et määruse 2017/2195 artiklis 21 silmas peetud üksus saab olla vaid üks juriidiline üksus, mitte aga konsortsium.

- 89 ACER vaidleb hagejate argumentidele vastu ja palub teise väite kolmanda osa tagasi lükata.
- 90 Hagejad väidavad sisuliselt, et kui apellatsiooninõukogu jättis muutmata otsuse 02/2020 seada kohustus kasutada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioonide täitmiseks ühe üksusega kas või ajutist struktuuri, rikkus apellatsiooninõukogu määruse 2017/2195 artiklit 21; seda enam on see nende väitel nii seetõttu, et niisuguse ühe üksuse ümberkujundamine mitmeks oli teoreetiline, kuna ACER oli nõudnud, et määratud üksus oleks juriidiline isik, mis oleks välistanud igasuguse võimaluse määrata konsortsiumi vormis üksus.
- 91 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et vastavalt määruse 2017/2195 artikli 21 lõikele 2 pidid aFRR-keskkonda käitama kas põhivõrguettevõtjad ise või nende moodustatud üksus. Lisaks hõlmab meetodikaettepanek, mille põhivõrguettevõtjad töötavad välja nimetatud määruse artikli 21 lõike 1 alusel, selle määruse artikli 21 lõike 3 punkti e kohaselt muu hulgas ettepanekut määratletud funktsioonide täitmiseks välja pakutud üksuse või üksuste kohta, ning kui põhivõrguettevõtjad teevad ettepaneku määrata mitu üksust, tuleb ettepanekus tõendada ja tagada mitme täiendava nõude täitmine.
- 92 Nagu ACER otsuse 02/2020 põhjenduses 69 märkis, olid põhivõrguettevõtjad käesoleval juhul aFRRIFI esialgses ettepanekus näinud ette konsortsiumi määramise selleks, et täita aFRR-keskkonna käitamiseks vajalikke funktsioone. Siiski tõdes ta selle otsuse põhjendustes 70 ja 71, et kuigi konsortsium ei ole juriidiline isik ja järelikult täidaksid aFRR-keskkonna käitamiseks vajalikke funktsioone konsortsiumi liikmetest eri põhivõrguettevõtjad, oleks ettepanek pidanud tõendama, et täiendavad nõuded, mis on määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e selliseks juhtumiks ette nähtud, on täidetud. Ettepanek aga sellist tõendust ei sisaldanud. Otsuse 02/2020 põhjenduses 81 märkis ACER, et arvestades muudetud kolmanda aFRRIFI ettepaneku sõnastust, ei olnud põhivõrguettevõtjad pakkunud välja ei mitme üksusega struktuuri, mis vastaks määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktile e, ega ühe üksusega struktuuri, kellele oleks pandud ülesandeks täita kõiki aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone. Seetõttu otsustas ta samas põhjenduses osaliselt nõustuda põhivõrguettevõtjate ettepanekuga osas, milles see nägi ette, et käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täidab üks üksus. Mis puudutab aga võimsuse haldamise funktsiooni, mille kohta põhivõrguettevõtjad tegid ettepaneku, et seda võiks täita mõni teine üksus, siis märkis ACER, et ei ole tõendatud, et sellisel juhul on täidetud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavaid nõudeid. Neil asjaoludel otsustaski ACER otsuse 02/2020 põhjenduses 82 – olles tõdenud, et võimsuse haldamise funktsiooni täitva üksuse määramine ei olnud selle otsuse vastuvõtmise ajaks veel lõpule viidud ning selle võis edasi lükata, et võimaldada põhivõrguettevõtjatel teha selle kohta võimalikult tõhus otsus –, et põhivõrguettevõtjad esitavad hiljem aFRRi meetodika muutmissettepaneku, milles nad määravad võimsuse haldamise funktsiooni täitmise eest vastutava üksuse, järgides määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavaid nõudeid.
- 93 Nagu ACER õigesti märgib, on otsuse 02/2020 põhistuses korratud aFRRIFI kolmandat muudetud ettepanekut, milles oli ette nähtud, et käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitmiseks määratakse esialgu üksainus põhivõrguettevõtja või põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing, ning hilisemas etapis määratakse sama üksus või mõni erinev üksus võimsuse haldamise funktsiooni täitmiseks.
- 94 Nagu sai tõdetud ka teise väite esimese ja teise osa analüüsimisel – kuna hagejad väidavad ekslikult, et ACER ei aktsepteerinud põhivõrguettevõtjate valikut kasutada konsortsiumi vormis struktuuri ja kehtestas neile ühe üksusega struktuuri, et täita käivitamise optimeerimise

funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, heidavad nad ACERile vääralt ette ka seda, et viimane rikkus määruse 2017/2195 artiklit 21, kui ta nende sellise valiku tagasi lükkas, sõltumata sellest, et ajutiselt.

- 95 Eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb teise väite kolmas osa tagasi lükata.
- *Teise väite neljas osa, mille kohaselt rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi, leides vääralt, et võimsuse haldamise funktsiooni lisamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka ei olnud põhivõrguettevõtjatele kehtestanud ACER, vaid see tulenes otseselt määruse 2017/2195 kohaldamisest*
- 96 Hagejad heidavad apellatsiooninõukogule ette, et viimane leidis vaidlustatud otsuse punktis 187, et põhivõrguettevõtjaid ei olnud võimsuse haldamise funktsiooni aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka lisama kohustanud ACER, kuivõrd see tuleneb otseselt määruse 2017/2195 kohaldamisest.
- 97 Esiteks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuse punktis 179 esitatud apellatsiooninõukogu kinnitus, mille kohaselt võimsuse haldamise funktsioon oli aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon, ei põhine ühelgi õigusnormil. Määruse 2017/2195 artikli 21 lõikesse 2 sõna „vähemalt“ lisamise eesmärk oli väidetavalt täpsustada seda, et aFRR-keskkonna käitamiseks võib nõuda muid funktsioone peale käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, kuid mitte seda, et need täiendavad funktsioonid võivad hõlmata võimsuse haldamist. Määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis c oli ette nähtud, et põhivõrguettevõtjad määravad oma ettepanekus kindlaks aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikud funktsioonid, mistõttu ACERil ei olnud õigust panna neile niisugustena muid funktsioone peale käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, mis ainsana olid sõnaselgelt nimetatud viidatud määruse artikli 21 lõikes 2. Seetõttu rikkus apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse punktis 188 väidetavalt õigusnormi, kui ta leidis sisuliselt, et ACER võis lisada võimsuse haldamise aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka samamoodi, nagu käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, tuginedes määruse 2017/2195 artikli 21 lõikele 2 ja lõike 3 punktile c.
- 98 Teiseks leiavad hagejad, et vastupidi apellatsiooninõukogu kinnitusele vaidlustatud otsuse lõigetes 182, 188, 191 ja 192 ei võimalda asjaolu, et määruse 2017/2195 artikkel 37 kohustas põhivõrguettevõtjaid pidevalt ajakohastama piirkonnaülese ülekandevõimsuse kättesaadavust, pidada võimsuse haldamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks nimetatud määruse artikli 21 tähenduses. Nimelt on määruses 2017/2195 väidetavalt tehtud vahet üleeuroopaliste tasakaalustamiskeskondade toimimiseks vajalikel funktsioonidel ja elektrisüsteemi tasakaalustamise osistel ja protsessidel. ACERi vastupidine kinnitus otsuse 02/2020 põhjenduses 54 ei põhinenud ühelgi õiguslikul alusel.
- 99 Kolmandaks väidavad hagejad, et ei saa nõustuda ühegi teise põhjusega, mille apellatsiooninõukogu esitas, et õigustada seda, et ACER lisan võimsuse haldamise aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka. Kõigepealt, kuna põhivõrguettevõtjate pakutud võimsuse haldamise elektrooniline moodul oli väidetavalt tsentraliseeritud mitme keskkonna tasandil, ei oleks apellatsiooninõukogu saanud vaidlustatud otsuse punktis 192 tugineda pelgalt asjaolule, et võimsuse haldamise funktsioon oli tehnilises plaanis nõutav selleks, et kvalifitseerida see funktsiooniks, mis on nõutav aFRR-keskkonna toimimiseks. Lisaks ei oleks apellatsiooninõukogu võinud otsuse 02/2020 põhjenduses 73 viidata

kriteeriumidele, mis põhinevad aFRR-keskkonna toimimise raames võimsuse haldamise funktsiooni arvessevõtmise tõhususel, ja mida ta ei olnud selgelt välja toonud. Seejärel, vastupidi sellele, mida apellatsiooninõukogu leidis vaidlustatud otsuse punktis 198, ei piisa asjaolust, et käivitamise optimeerimise funktsiooni täitmine, mis oli aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon, eeldas piirkonnaülese ülekandevõimsuse kättesaadavuse pidevat ajakohastamist, et põhjendada võimsuse haldamise enda kvalifitseerimist selliseks toimimiseks vajaliku funktsioonina, sest võimsuse tsentraliseeritud haldamise infotehnoloogiline moodul toimis mitme keskkonna tasandil ja seda ei saanud seega käsitada aFRR-keskkonna toimimiseks vajaliku funktsioonina, mis on sellisena allutatud määruse 2017/2195 artiklile 21. Lisaks, kuna aFRR-keskkond pidi toimima kaheaastase üleminekuperioodi jooksul enne seda kui võimsuse haldamise funktsioon pannakse tööle võimsuse tsentraliseeritud haldamise infotehnoloogilise mooduli vormis, siis järeldas apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse lõikes 199 väidetavalt vääralt, et see ei sea kahtluse alla võimsuse haldamise kvalifitseerimist funktsiooniks, mis on vajalik aFRR-keskkonna toimimiseks, olles allutatud määruse 2017/2195 artiklile 21. Viimaseks, kuna määrus 2017/2195 oli rakendusakt, siis ei olnud ACERil ega apellatsiooninõukogul vabadust laiendada selle kohaldamisala, hõlmates võimsuse haldamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulgas, nagu nad seda väidetavalt tegid otsuses 02/2020 ja vaidlustatud otsuse lõigetes 189 ja 190, viidates määruse artikli 3 lõike 1 punktis c ja põhjenduses 5 loetletud eesmärkidele. Igal juhul ei selgitanud apellatsiooninõukogu väidetavalt, miks ei piisa põhivõrguettevõtjate pakutud võimsuse haldamise tsentraliseeritud infotehnoloogilisest moodulist nende eesmärkide saavutamiseks ja selleks, et täita määruse 2017/2195 artikli 37 nõudeid, mida on mainitud vaidlustatud otsuse lõikes 182.

- 100 ACER vaidleb hagejate argumentidele vastu ja palub teise väite neljanda osa tagasi lükata.
- 101 Selle väiteosa üle otsustamiseks tuleb esiteks analüüsida, kas võimsuse haldamine oli üks aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikest funktsioonidest määruse 2017/2195 tähenduses. Nimelt on see kvalifitseerimine otsustava tähtsusega hindamaks, kas määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e alapunktides i–iii ette nähtud täiendavad nõuded peavad olema täidetud juhul, kui põhivõrguettevõtjad teevad ettepaneku määrata nende erinevate funktsioonide täitmiseks mitu üksust. Ainult juhul, kui vastus sellele esimesele küsimusele on jaatav, tuleb teisena analüüsida hagejate etteheidet, mille kohaselt leidis apellatsiooninõukogu käesolevas asjas ekslikult, et ACER ei kohustanud põhivõrguettevõtjaid võtma arvesse võimsuse haldamist kui aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikku funktsiooni.
- 102 Mis puudutab küsimust, kas määrust 2017/2195 võib tõlgendada nii, et võimsuse haldamine on aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon, siis ei tule arvesse võtta mitte ainult selle määruse sõnastust, vaid ka selle konteksti ning selle normistikuga taotletavaid eesmärgi, mille osa see on.
- 103 Grammatilise tõlgendamise eesmärgil tuleb märkida, et mõistet „[aFRR-]keskkonna toimimiseks vajalikud funktsioonid“ ei ole määruse 2017/2195 tekstis ja eelkõige selle artiklis 2 määratletud. Seda on kasutatud üksnes sama määruse artiklis 21.
- 104 Määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 1 kohaselt peavad põhivõrguettevõtjad välja töötama aFRRi meetodika ettepaneku. Sellega seoses on sama määruse artikli 21 lõike 3 punktides a ja c täpsustatud, et ettepanek hõlmab vähemalt järgmist: „Euroopa keskkonna kõrgetasemeline kavand“ ja „[aFRR-]keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide määratlemine“. Viimati nimetatud sätet tuleb tõlgendada koostoimes määruse 2017/2195 artikli 21 lõikega 2, milles on muu hulgas sätestatud, et „[aFRR-]keskkond, mida käitavad põhivõrguettevõtjad või üksus, mille

põhivõrguettevõtjad moodustavad, tugineb ühtsetele juhtimis põhimõtetele ja äritoimingutele ning hõlmab vähemalt käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni“.

- 105 Eespool punktis 104 viidatud sätetest nähtub, et käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni tuleb vaikselt pidada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikeks funktsioonideks, mis tuleb sellistena paika panna põhivõrguettevõtjate esitatud aFRRi meetodika ettepanekus. Kuna määruse 2017/2195 artikli 21 lõikes 2 on siiski sätestatud, et aFRR-keskkond „hõlmab vähemalt käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni“, siis ei välista see säte, et „kõrgetasemelise“ aFRR-keskkonna loomisel peetakse mõnda muud funktsiooni kui käivitamise optimeerimise funktsioon ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsioon – näiteks võimsuse haldamise funktsiooni – samuti selle keskkonna toimimiseks vajalikuks ja määratletakse niisugusena põhivõrguettevõtjate aFRRi meetodika ettepanekus kooskõlas määruse 2017/2195 artikli 21 lõikega 2, eelkõige siis, kui niisuguse funktsiooni lisamine tundub vajalik, et tagada selle keskkonna moodustamine kõrgetasemelisena, tuginevana ühtsetele juhtimis põhimõtetele ja äritoimingutele.
- 106 Seega tuleb peamiselt määrusega 2017/2195 taotletavate eesmärkide ja juhtumi konteksti põhjal kindlaks teha, kas võimsuse haldamist tuleb samamoodi nagu käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni pidada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks.
- 107 Selleks et teada saada, kas määrusega 2017/2195 taotletavad eesmärgid võimaldavad pidada võimsuse haldamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks, tuleb märkida, et nagu on rõhutatud selle määruse põhjenduses 1, on täielikult toimiv ja ühendatud energiasiseturg äärmiselt tähtis energiavarustuskindluse tagamiseks, konkurentsivõime suurendamiseks ja kõigile tarbijatele taskukohase hinnaga elektrienergia pakkumiseks. Määruse 2017/2195 artikli 3 lõike 1 punktis c on selle kohta märgitud, et sama määruse eesmärk on muu hulgas lõimida tasakaalustamisturud ja edendada tasakaalustamisteenuste vahetamise võimalusi ning ühtlasi tagada talitluskindlus. Nagu on märgitud selle määruse põhjenduses 10, peaksid ühtse Euroopa tasakaalustamiskeskonna loomine, selle kaudu toimuvad tasakaalustamatuse tasaarvestuse toimingud ning tasakaalustamisenergia vahetamine sageduse taastamise reservidest ja asendusreservidest soodustama tasakaalustamisturgude lõimimist.
- 108 Nagu on selgitatud määruse 2017/2195 põhjenduses 6, on määruse eesmärk ka tagada Euroopa elektriülekanalite optimaalne haldamine. Sama määruse artikli 3 lõike 2 punktis c on sätestatud, et käesoleva määruse kohaldamisel peavad liikmesriigid, asjaomased reguleerivad asutused ja võrguettevõtjad kohaldama põhimõtet, et tuleb leida optimum suurima üldise tõhususe ja väikseima kõigi osaliste kulude summa vahel.
- 109 Just selles raamistikus ongi määruse 2017/2195 põhjenduses 7 märgitud, et „[p]õhivõrguettevõtjad peaksid jääma vastutavaks neile [...] usaldatud ülesannete täitmise eest, kui on tegemist üleeuroopaliste meetodite arendamise ning üleeuroopaliste tasakaalustamiskeskondade juurutamise ja käitamisega“ ning põhjenduses 10 täpsustatud, et „põhivõrguettevõtjatevaheline koostöö peaks olema rangelt piiratud sellega, mis on vajalik selliste Euroopa tasakaalustamiskeskondade [tõhusaks ja kindlaks] kavandamiseks, juurutamiseks ja käitamiseks“.

- 110 aFFR-keskkonna toimimiseks vajaliku funktsiooni mõiste teleoloogiline ja kontekstuaalne tõlgendamine viib seega järeldusele, et tegemist on funktsiooniga, mis nii tehnilises kui ka juriidilises plaanis näib olevat vajalik selle keskkonna tõhusaks ja kindlaks juurutamiseks ja käitamiseks.
- 111 Lisaks kinnitab seda järeldust määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c eri keeleversioonide võrdlus, millest nähtub, et ingliskeelne termin „required“ või prantsuskeelne „requis“ (nõutud) on tõlgitud muu hulgas selle sätte tšehhi, saksa, horvaatia, itaalia, slovaki ja sloveenikeelses versioonis terminite kaudu, mis võivad omada prantsuse keeles tähendust „nécessaire“ (vajalik) või inglise keeles „necessary“.
- 112 Sellega seoses, nagu märgib ACER kostja vastuse punktides 138–143, ei ole hagejad väinud vastu sellele, et vajadus pidevalt ajakohastada kättesaadavat piirkonnaülest ülekandevõimsust, mis on võimsuse haldamise funktsiooni alus, on nii tehniline tegelikkus kui ka õiguslik kohustus, mis on põhivõrguettevõtjatele pandud.
- 113 Tehnilises plaanis – nagu nähtub järjestikustest aFRRiFi ettepanekutest ja eelkõige nende artikli 3 lõike 4 punktist b – on kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse ajakohastamine käivitamise optimeerimise funktsiooni oluline sisend aFRR-keskkonna raames; see funktsioon omakorda on aFRR-keskkonna vajalik funktsioon, mille eesmärk on (ühises pingereas olevate) parimate tasakaalustamisenergia pakkumuste käivitamise optimeerimine, võttes arvesse piirkonnaülest piiratud ülekandevõimsust, mis on kättesaadav. Nimelt selleks, et korraldada tasakaalustamisenergia vahetamist, mis on allutatud ülekandepiirangutele, ja seega võimaldada nende ülekandevõimsuse vahetuste optimaalset toimimist, peab esmalt olema võimalik teada saada ja välja arvutada kättesaadav ülekandevõimsus. Seega on võimsuse haldamise funktsioon, mille raames toimub kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pidev ajakohastamine, käivitamise optimeerimise funktsiooni nõuetekohaseks toimimiseks tehniliselt hädavajalik element. Pealegi, nagu on märgitud vaidlustatud otsuse lõikes 193, ei vaidle hagejad vastu sellele, et kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pidev ajakohastamine, mis on võimsuse haldamise funktsiooni taustal, tuleb ellu viia ja selle tulemus on käivitamise optimeerimise funktsiooni sisse viidud selleks, et aFRR-keskkonda saaks tõhusalt käitada.
- 114 Õiguslikus plaanis kohustab määruse 2017/2195 artikli 37 lõige 1 põhivõrguettevõtjaid pärast piirkonnaüleste tehingute sulgemisaega päevasisesel turul pidevalt ajakohastama kättesaadavat piirkonnaülest võimsust, nimelt iga kord, kui kasutatakse ära osa piirkonnaülesest ülekandevõimsusest, või kui piirkonnaülene ülekandevõimsus on ümber arvutatud tasakaalustamisenergia vahetamiseks või tasakaalustamatuse tasaarvestuseks. Lisaks oli vastavalt määruse 2017/2195 artikli 37 lõikele 3 ette nähtud, et hiljemalt viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist loovad kõik võimsusarvutusala põhivõrguettevõtjad meetodi, mille alusel arvutatakse tasakaalustamisajavahemiku piirkonnaülene võimsus. Enne selle meetodika rakendamist pidid need põhivõrguettevõtjad sama määruse artikli 37 lõike 2 kohaselt kasutama piirkonnaülest võimsust, mis on alles pärast piirkonnaüleste tehingute sulgemisaega päevasisesel turul.
- 115 Seda topeltjäreldust arvestades tuleb funktsiooni –, mis võimaldab pidevalt välja arvutada ja ajakohastada kättesaadavat piirkonnaülest võimsust, kasutades ühtlustatud meetodikat kõikide põhivõrguettevõtjate suhtes –, pidada määrusega 2017/2195 taotletavat aFFR-keskkonna tõhusa ja kindla käitamise eesmärki arvestades selliseks, mis on nii tehnilisest kui juriidilisest

vaatepunktist niisuguse keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon, mille kavand, nagu on märgitud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis a, peab olema kõrgetasemeline ja tuginema ühtsetele juhtimispõhimõtetele ja äritoimingutele.

- 116 Käesoleva juhtumi asjaolud kinnitavad, et funktsiooni, mis võimaldab võimsuse haldamise funktsiooni raames arvutada ja ajakohastada ülekandevõimsust kättesaadavate piirkondade vahel, et see automaatselt kanda aFRR-keskkonna käivitamise optimeerimise funktsiooni sisendiks, peeti tõepoolest selle keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks – põhjus, mille tõttu põhivõrguettevõtjad otsustasid selle sinna lisada, ehkki ajalise lõtkuga.
- 117 Sellega seoses tuleb märkida, et alates aFRRiFi esialgsest ettepanekust osutasid põhivõrguettevõtjad selle ettepaneku artikli 3 lõike 4 punktis b ja lõikes 7, milles on kirjeldatud kõrgetasemelist struktuuri, millest pidi saama aFRR-keskkond, et selle keskkonna raames on kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pidev ajakohastamine oluline sisend käivitamise optimeerimise funktsioonis – sisend, mille iga põhivõrguettevõtja peab arvutama vastavalt sama ettepaneku artikli 4 lõikes 2 kirjeldatud protsessile. Viimati nimetatud artiklis, mis käsitleb kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutust kui käivitamise optimeerimise funktsiooni sisendit, on lõikes 5 sõnaselgelt kirjeldatud kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise protsessi kui aFRR-keskkonna lahutamatu osa. Lisaks oli aFRRiFi esialgse ettepaneku artikli 6 „aFRR-keskkonna funktsioonid“ lõigetes 1 ja 4 sätestatud, et kui seda peetakse tõhusaks tasakaalustamisajavahemiku piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutusmetoodika kohaldamisel kooskõlas määruse 2017/2195 artikli 37 lõikega 3, siis võib piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutuse funktsiooni sellele keskkonnale nimetatud metoodika kohaldamise eesmärgil lisada. Viimaseks oli aFRRiFi esialgse ettepaneku artiklis 12 ette nähtud, et kõiki aFRR-keskkonna funktsioone täidab kõigi puudutatud põhivõrguettevõtjate määratud üks üksus, kes on kas nende põhivõrguettevõtjate konsortsium või nende samade põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing.
- 118 Konsultatsioonifaasis, mis algas – aFRRiFi esialgse ettepaneku alusel – esiteks reguleerivate asutustega ja seejärel ACERiga, arutleti küsimuse üle, milline on parim viis võtta aFRRiFi arvesse kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise protsessi. Seda arutelu arvestades nõustusid põhivõrguettevõtjad vastastikusel kokkuleppel arendama aFRRiFi esialgset ettepanekut nii, et muudetud ettepanekute artiklitesse 3, 4 ja 6 oleks ametlikult lisatud viide võimsuse haldamisele kui funktsioonile, mis võimaldab kõigil põhivõrguettevõtjatel ja aFRR-keskkonnal pidevalt ajakohastada kättesaadavat piirkonnaülest ülekandevõimsust, et igal ajal saaks tasakaalustamisenergia vahetamise või tasakaalustamatuse tasaarvestuse piirmäärasid arvesse võtta. See funktsioon tuli tööle panna kahe aasta jooksul alates aFRR-keskkonna jõustumisest. Lisaks tuleneb määruse 2017/2195 artikli 3 lõike 2 punktis c sätestatud optimeerimise põhimõttest (vt punkt 108 eespool), et põhivõrguettevõtjad teatasid reguleerivatele asutustele ja ACERile oma kavatsusest kasutada – võimsuse haldamise funktsiooni raames – kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise protsessi koordineeritud ja tsentraliseeritud lähenemist kõigis Euroopa tasakaalustamisenergia vahetamise keskkondades. Nad soovisid, et kui teistel keskkondadel peale aFRR-keskkonna oleks olemas sama funktsioon nagu võimsuse haldamine, oleks see funktsioon kõigi nende keskkondade puhul identne, kuna kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise kohustus lasus neil kõigil. aFRRiFi kolmanda muudetud ettepaneku, mille põhivõrguettevõtjad esitasid ühisel kokkuleppel, artiklis 12 oli sätestatud, et kõiki aFRR-keskkonna toimimiseks konkreetselt vajalikke funktsioone täidab kõigi asjaomaste põhivõrguettevõtjate määratud üks üksus, kes on kas üks neist põhivõrguettevõtjatest või nende põhivõrguettevõtjate omandis olev äriühing.

- 119 Nagu nähtub aFRR-keskkonna juhtimiskavast, mis on esitatud aFRRiFi kolmanda muudetud ettepaneku osas „Sissejuhatus“, siis tõdesid põhivõrguettevõtjad ühisel nõusolekul – võttes arvesse asjaolu, et kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise kohustus lasus kõigil Euroopa tasakaalustamisenergia vahetamise keskkondadel –, et võimsuse haldamise funktsioon oli tegelikult mitut keskkonda hõlmav funktsioon selles mõttes, et seda pidid keskpikas perspektiivis koordineeritult ja tsentraliseeritult täitma kõik need keskkonnad. aFRR-keskkonna kaudu tasakaalustamisenergia vahetamiseks kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutamise eest vastutab kõikide puudutatud põhivõrguettevõtjate puhul „võimsuse haldamise infotehnoloogiline moodul“, mis suunab tulemused nii, et neid arvestatakse kohe aFRR-keskkonna käivitamise optimeerimise funktsioonis ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsioonis. Põhivõrguettevõtjad märkisid, et nad soovisid säilitada täieliku vabaduse usaldada võimsuse haldamine sellisel koordineeritud ja tsentraliseeritud kujul mõnele muule üksusele kui see üks üksus, kes vastutas käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni eest. Oodates võimsuse haldamise funktsiooni loomist sellisel koordineeritud ja tsentraliseeritud kujul, arvasid põhivõrguettevõtjad, et teoreetiliselt võiks see üks üksus, kes vastutas käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni eest, tegeleda ka võimsuse haldamisega, sisestades käivitamise optimeerimise funktsiooni raames andmed, mille on esitanud iga puudutatud põhivõrguettevõtja.
- 120 Eeltoodust nähtub, et põhivõrguettevõtjad, kes vastutavad aFRR-keskkonna loomise ja käitamise eest – keskkond, mis pidi olema „kõrgetasemeline“ ja „tuginema ühtsetele juhtimisühimõtetele ja äritoimingutele“ –, otsustasid tõhususe huvides ise lisada aFRR-keskkonnale võimsuse haldamise funktsiooni aluseks oleva piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutamise funktsiooni vastavalt sellele, mis oli süstemaatiliselt ette nähtud nende järjestikuste aFRRiFi ettepanekute artikli 6 lõikes 1. Ainuüksi asjaolu, et selle funktsiooni lisamine lükkus ajas edasi, ei muuda tööka, et seda uut funktsiooni peeti algusest peale kõrgetasemelise aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks. Nimelt oli see tähtaeg õiguslikult ette nähtud ja tehniliselt vajalik selleks, et võtta arvesse ühelt poolt seda, et vastavalt määruse 2017/2195 artikli 37 lõikele 3 pidid põhivõrguettevõtjad enne välja töötama meetodi, mille alusel arvutatakse tasakaalustamisajavahemiku piirkonnaülene võimsus, ning teiselt poolt ja osas, milles põhivõrguettevõtjad olid – kooskõla tagamiseks määruse 2017/2195 artikli 3 lõike 2 punktis c sätestatud optimeerimisühimõttega – otsustanud, et seda funktsiooni täidab infotehnoloogiline moodul koordineeritult ja tsentraliseeritult, mitme keskkonna tasandil, tuli neil samuti enne luua see moodul ja korraldada selle haldus.
- 121 Seega ei puutu asjasse argument, mida hagejad mitu korda, eelkõige kohtuistungil kordasid, ja mille kohaselt aFRR-keskkond pidi teatava ajavahemiku jooksul toimima ilma, et tagataks uut kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse arvutamise funktsiooni koordineeritud ja tsentraliseeritud kujul, sest niisuguse funktsiooni lisamine sellele keskkonnale oli algusest peale ette nähtud selleks, et see vastaks nii tehnilises kui ka õiguslikus plaanis tõhususe ja kindluse osas kõrgetasemelise keskkonna nõuetele, ning asjaolu, et selline lisamine lükati kahe aasta võrra edasi, mis tähendas aFRR-keskkonna mitteoptimaalset käitamist sellel esialgsel perioodil, oli põhjustatud üksnes kõnealuse funktsiooni arendamisega seotud tehnilistest ja juriidilistest piirangutest.
- 122 Seega tuleb järeldada, et kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise funktsiooni, mis on võimsuse haldamise funktsiooni aluseks, ja seega ka võimsuse haldamise funktsioon ise, tuleb üldiselt kvalifitseerida aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikeks funktsioonideks. Seda järeldust kinnitab ka vajadus tagada, et nõutavad funktsioonid, nimelt

võimsuse haldamine, käivitamise optimeerimine ja põhivõrguettevõtjatevaheline arveldamine, oleksid juhul, kui neid täidaksid erinevad üksused, täidetud koordineeritult, sidusalt ja tõhusalt kooskõlas määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud täiendavate nõuetega. Seega ei võta selliselt kvalifitseerimine põhivõrguettevõtjatelt mis tahes vabadust valida võimsuse haldamiseks välja pakutud üksus, mis võib olla eraldiseisev üksusest, kes vastutab käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise eest. Sellega seoses ei ole hagejad pealegi kohtuistungil Üldkohtu küsimusele vastates õiguslikult piisavalt tõendanud asjakohast faktilist põhjust, miks võimsuse haldamise funktsiooni täitmine peaks käesoleval juhul jääma määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud täiendavate nõuete alt välja.

123 Lisaks ei ole hagejad selgitanud ega ammugi tõendanud, kuidas võib asjaolu, et määrus 2017/2195 on oma laadilt rakendusakt, mõjutada võimsuse haldamise kvalifitseerimist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks. Seega tuleb nende sellekohased argumendid vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

124 Eeltoodud hinnangutest tuleneb, et hagejate argument, mille kohaselt leidis apellatsiooninõukogu ekslikult, et ACER ei kohustanud põhivõrguettevõtjaid võtma arvesse võimsuse haldamist kui aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikku funktsiooni, ei ole faktiliselt põhjendatud. Nimelt, nagu nähtub eespool punktist 122, ei ole ei otsus 02/2020 ega vaidlusalune aFRRIF, kujul, mil apellatsiooninõukogu need jõusse jättis, need aktid, mis kohustaksid põhivõrguettevõtjaid võtma arvesse võimsuse haldamist kui kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse ajakohastamise protsessi koordineeritud ja tsentraliseeritud toimimist mitme eri keskkonna tasandil, funktsioonina, mis on aFRR-keskkonna toimimisel vajalik määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c mõttes, vaid see kohustus lähtub viimati nimetatud sättest koostoimes sama määruse artikliga 37. Mis puudutab asjaolu, et ACER, kelle niisugust hinnangut apellatsiooninõukogu kinnitas, leidis, et ta pidi hindama põhivõrguettevõtjate esitatud aFRRIFi kolmanda muudetud ettepaneku kooskõla kohaldatavate õigusnormidega –, võttes arvesse asjaolu, et võimsuse haldamine on aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik ülesanne määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c tähenduses –, oli see täielikult põhjendatud otsustuspädevusega, mis tal oli määruse nr 2019/942 artikli 6 lõike 10 punkti b kohaselt, koostoimes määruse 2017/2195 artikli 5 lõikega 7 ja kooskõlas viimati nimetatud määruse artikliga 21. Nimelt, kui võimsuse haldamine oleks aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c tähenduses, siis oleks osas, milles põhivõrguettevõtjad kavatsesid panna selle täitmise ülesandeks muule üksusele kui need, kes vastutavad käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise eest, tulnud põhivõrguettevõtjatel tõendada ja tagada, et määruse artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavad nõuded on täidetud.

125 Eeltoodud põhjendustest lähtudes tuleb teise väite neljas osa tagasi lükata.

– Teise väite viies ja kuues osa, mis käsitlevad esiteks seda, et apellatsiooninõukogu ei analüüsinud piisavalt konkreetseid väiteid, mis esitati talle selle kohta, et ACER kohaldas määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e ebaseaduslikult aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikule võimsuse haldamisele ja muudele vajalikele funktsioonidele, ning teiseks selle kohta, et apellatsiooninõukogu järeldas vääralt, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e kohaldatakse kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise ja muude vajalike funktsioonide täitmise suhtes

126 Kontsern A on hagejate hulgast see, kes heidab teise väite viiendas osas apellatsiooninõukogule ette, et viimane ei kontrollinud, kuidas ACER kohaldas otsuses 02/2020 määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e, arvestades kõiki konkreetseid väiteid, mille kontsern A

- apellatsiooninõukogule esitas. Nagu on märgitud tema väidetes, ei olnud võimsuse haldamine aFRR-keskkonna käitamiseks vajalik funktsioon. Lisaks ei nõudnud ükski reguleeriv asutus selle lisamist vajalike funktsioonide hulka, mis olid loetletud aFRRiFi esialgses ettepanekus. Viimaseks, põhivõrguettevõtjad ei ole teinud ettepanekut määrata võimsuse haldamiseks muud üksust kui see, kes juba vastutab käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise eest.
- 127 Teise väite kuuenda osa raames väidab kontsern A, et ACER pani põhivõrguettevõtjatele õigusvastaselt kohustuse lisada võimsuse haldamine aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka, ning isegi kui eeldada, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkt e oleks olnud võimsuse haldamisele kohaldatav, kohustas ta põhivõrguettevõtjaid vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõikes 2 vääralt täitma täiendavaid nõudeid, mis olid ette nähtud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e – nõudeid, mis tema väitel oleksid olnud kohaldatavad ainult siis, kui põhivõrguettevõtjad oleksid tegelikult otsustanud määrata mitu üksust täitma aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke ülesandeid, mis käesoleval juhtumil nii ei olnud.
- 128 ACER vaidleb kontserni A argumentidele vastu ja palub teise väite viienda osa tagasi lükata.
- 129 Käesoleval juhul jättis apellatsiooninõukogu muutmata otsuse 02/2020, milles oli nõutud, et põhivõrguettevõtjad tõendaks, et nende ettepanek vastab määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavatele nõuetele, kuna tema hinnangul olid põhivõrguettevõtjad kavandanud nii, et määravad vajaduse korral võimsuse haldamise kui aFRR-keskkonna toimimiseks vajaliku funktsiooni eest vastutava üksuse, mis on eraldiseisev üksusest, mis vastutab käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise eest.
- 130 Teise väite viienda ja kuuenda osa kohta otsuse tegemiseks tuleb analüüsida, kas määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkt e on kohaldatav ainult põhivõrguettevõtjate ettepanekus kindlaks määratud ülesannetele, nagu väidab kontsern A või kohaldatakse seda kõikide funktsioonide suhtes, mis on vajalikud aFRR-keskkonna toimimiseks, sealhulgas võimsuse haldamise funktsioon, nagu väidab ACER.
- 131 Määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e on sätestatud:
- „Lõikes 1 osutatud [aFRRi metoodika] ettepanek hõlmab vähemalt järgmist:
- [...]
- e) ettepanek sellis(t)e üksus(te) määramisest, mis viib (viivad) ellu ettepanekus kindlaks määratud funktsioone. Kui põhivõrguettevõtjad teevad ettepaneku määrata rohkem kui ühe üksuse, tuleb ettepanekus näidata ja sellega tagada järgmist:
- i) Euroopa keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide ühetaoline jagamine üksuste vahel. Ettepanekus tuleb täies ulatuses arvestada vajadusega kooskõlastada mitmesuguseid ülesandeid, mis on jaotatud Euroopa keskkonda käitavate üksuste vahel;
 - ii) Euroopa keskkonna kavandatud ülesehitus ja funktsioonide jagamine peab tagama Euroopa keskkonna tõhusa ja tulemusliku juhtimise, toimimise ja regulatiivse järelevalve selle üle ning toetama käesoleva määruse eesmärke;
 - iii) tõhus kooskõlastamise ja otsustamise menetlus, mille abil lahendada mis tahes vastandlikud seisukohad Euroopa keskkonda käitavate üksuste vahel;“.

- 132 Määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e esimeses lauses on tõesti viidatud üksnes „ettepanekus kindlaksmääratud funktsioonidele“. Arvestades aga sama artikli lõike 3 sõnastust, on ainsad funktsioonid, mis peavad olema ettepanekus kindlaks määratud, selle määruse artikli 21 lõike 3 punkti c kohaselt „[aFRR-]keskkonna toimimiseks vajalik[ud] funktsioonid“.
- 133 Järelikult nähtub määruse 2017/1295 artikli 21 lõikest 3 selgelt, et määruse 2017/1295 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavate nõuete kohaldamise tingimuseks on see, et aFRRi meetodika ettepanekus nimetatakse mitu üksust, kes täidavad erinevaid aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone, nagu need on määratletud vastavalt määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktile c.
- 134 Käesolevas asjas tuleb aga ühelt poolt tõdeda, et ACER heitis otsuses 02/2020 nagu ka apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses põhivõrguettevõtjale ette seda, et ehkki ACER oli teinud ettepaneku määrata võimsuse haldamise eest vastutav üksus, mis oleks olnud eraldiseisev käivitamise optimeerimise ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise eest vastutavast üksusest, ei tõendanud ega taganud nad selliseks juhtumiks, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavaid nõudeid järgitakse.
- 135 Teiselt poolt nägi aFRRiFi kolmas muudetud ettepanek, mida ACER lõpuks arvesse võttis, ette, et määratakse üks üksus, kes täidab kaht aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikku funktsiooni määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c tähenduses, mida oli sõnaselgelt nimetatud sama määruse artikli 21 lõikes 2, nimelt käivitamise optimeerimine ja põhivõrguettevõtjatevaheline arveldamine. Võimsuse haldamist võeti aFRRiFi kolmandas muudetud ettepanekus arvesse ka mitut keskkonda hõlmava funktsioonina, mille täitmine oli vajalik aFRR-keskkonna toimimiseks, isegi kui seda ei olnud seal kvalifitseeritud selle toimimise jaoks vajalikuks funktsiooniks määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti c tähenduses. Siiski, kooskõlas järeldusega, mis tehti eespool punktis 122 teise väite neljanda osa analüüsimise tulemusel, leidis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses õigesti, nagu ka ACER oma otsuses 02/2020, et võimsuse haldamine, nagu see on ette nähtud määruse 2017/2195 artiklis 37, kujutab endast aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikku funktsiooni selle määruse artikli 21 lõike 3 punkti c tähenduses.
- 136 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb tõdeda, et kontsern A ei ole väitnud põhjendatult, et määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavad nõuded ei olnud võimsuse haldamise funktsiooni suhtes kohaldatavad.
- 137 Seega tuleb teise väite viies ja kuues osa koos tagasi lükata.

– Teise väite seitsmes osa, mille kohaselt apellatsiooninõukogu järeldas vääralt, et võimsuse haldamine kui tasakaalustamisega seotud mitut keskkonda hõlmav funktsioon pidi kuuluma aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka, mida on nimetatud määruse 2017/2195 artiklis 21

- 138 Kontsern A heidab apellatsiooninõukogule sisuliselt ette, et viimane järeldas õigusvastaselt, et võimsuse haldamine tuleb arvata nende funktsioonide hulka, mis on vajalikud aFRR-keskkonna toimimiseks vastavalt määruse 2017/2195 artiklile 21, kuigi tegemist oli tasakaalustamisega seotud, mitut keskkonda hõlmava funktsiooniga. Esiteks, isegi kui eeldada, et ACERil oli õiguslik alus, mida ta ei identifitseerinud, et lisada võimsuse haldamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka, mida on nimetatud määruse 2017/2195 artiklis 21, ei andnud see määrus talle mingit pädevust nõuda – nagu ta tegi vaidlusaluse aFRRiFi artikli 4 lõikes 6 –, et võimsuse haldamisel oleks identne sisu ja et seda teeks üks ja sama üksus kõigi Euroopa

tasakaalustamiskeskondade jaoks. Teiseks leidis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse lõikes 222 väidetavalt vääralt, et nõue lisada võimsuse haldamine mitut keskkonda hõlmava funktsiooni kujul, ei olnud ACERi kehtestatud uus kohustus. Sellele räägivad vastu ACERi argumendid tema seisukohtades, mille ta esitas vastusena kaebusele apellatsiooninõukogule – nende seisukohtade punktis 170; samuti ei kinnita seda väidetavalt ACERi 2015. aasta raport energia tasakaalustamise eesmärkide kohta, mida on mainitud vaidlustatud otsuse punktis 222 – see käsitles üksnes piiriüleseid tasakaalustamisenergia vahetusi, mitte aga mitut keskkonda hõlmavaid funktsioone. Seda ei kinnitanud ka põhivõrguettevõtjate hinnangud, mis puudutavad kõigi Euroopa tasakaalustamiskeskondade jaoks ühise võimsuse haldamise funktsiooni tõhusust ja arvessevõttu, mida on nimetatud vaidlustatud otsuse punktides 224 ja 225, mis sõnastati, arvestades mitme keskkonna tasandil võimsuse tsentraliseeritud haldamise infotehnoloogilist moodulit kui kõigi nende keskkondade toimimiseks vajalikku funktsiooni. Viimaseks ei ole asjakohane viidata sellega seoses reguleerivate asutuste mitteametlikule teatisele, sest põhivõrguettevõtjatele kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pidev ajakohastamine vastavalt määruse 2017/2195 artiklile 37 ei ole Euroopa tasakaalustamiskeskondade funktsioon, mistõttu see toimub reguleerivate asutuste järelevalve all, ilma et see kuuluks ACERi regulatiivse järelevalve alla.

- 139 ACER vaidleb kontserni A esitatud argumentidele vastu ja palub teise väite seitsmenda osa tagasi lükata.
- 140 Sellega seoses tuleb esiteks tõdeda, et määruse 2017/2195 artiklites 19–22 on ette nähtud, et meetodika tuleb vastu võtta iga tasakaalustamisenergia vahetamiseks mõeldud Euroopa keskkonna jaoks, see tähendab vastavalt asendusreservidest pärineva tasakaalustamisenergia Euroopa keskkonda, Euroopa keskkonda käsitsi käivitatavatatest sageduse taastamise reservidest saadava tasakaalustamisenergia vahetamiseks, aFFR-keskkonda ja tasakaalustamata tasaarvestuse Euroopa keskkonda. Kõigis nimetatud artiklites on sarnased sätted, muu hulgas lõike 3 punkt e, mille kohaselt juhul, kui kõnesolevas meetodikaettepanekus on tehtud ettepanek määrata rohkem kui üks üksus, tuleb ettepanekus näidata ja sellega tagada kolme täiendava nõude täitmine.
- 141 Teiseks tuleb tõdeda, et aFRRIFI kolmanda ettepaneku sissejuhatuses märkisid põhivõrguettevõtjad sõnaselgelt, et „[k]õigis keskkondades tuleb kasutada sama, mitut keskkonda hõlmavat võimsuse haldamise funktsiooni [...] lisaks ette nähtud keskkondadele eriomastele funktsioonidele“. Nad olid täpsustanud, et ühele üksusele pannakse vastutus täita keskkondade jaoks spetsiifilisi funktsioone, nimelt käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni, ning üks üksus põhivõrguettevõtja vormis või põhivõrguettevõtjate omandis oleva äriühinguna vastutab võimsuse haldamise kui mitut keskkonda hõlmava funktsiooni eest. Skeemis „Juhtimisstruktuur“, milles on esitatud kaks vertikaalset ala, millest kumbki vastab kahele erinevale keskkonnale, nimelt aFRR-keskkonnale ja Euroopa keskkonnale käsitsi käivitatavatatest sageduse taastamise reservidest saadava tasakaalustamisenergia vahetamiseks, oli selgelt välja toodud ühelt poolt kaks mõlemale keskkonnale eriomast funktsiooni, nimelt käivitamise optimeerimine ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsioon, mida täidab üksainus üksus, ja teiselt poolt üks üksus kahe keskkonna jaoks, kellele on tehtud ülesandeks täita võimsuse haldamise funktsiooni.
- 142 Kolmandaks tuleb tõdeda, et sama skeem uue pealkirja all „Juhtimisstruktuur ja funktsioonid“ oli ära toodud aFRRIFI kolmandas muudetud ettepanekus, mida ACER arvesse võttis. Seevastu olid põhivõrguettevõtjad täpsustanud, et võimsuse haldamise funktsioon ei olnud asjasse puutuva

keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon, vaid mitut keskkonda hõlmav funktsioon, mis oli lisatud keskkondadevahelise koordineerimise edendamiseks. Samuti olid põhivõrguettevõtjad, ikka aFRRiFi kolmandas muudetud ettepanekus märkinud, et neil oli kavas „maksimeerida keskkondade tõhusust, luues mitut keskkonda hõlmavaid funktsioone“. Nad järeldasid sellest, et kuna võimsuse haldamine ei ole keskkonna toimimiseks vajalik ülesanne, ei kuulu määruse 2017/1295 artiklite 19-22 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavad nõuded kohaldamisele juhul, kui seda funktsiooni on määratud täitma mitu üksust.

- 143 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, nagu väidab ACER, et põhivõrguettevõtjad pakkusid aFRRiFi kolmandas muudetud ettepanekus – tasakaalustamiskeskondade koordineerimise edendamisega seotud kaalutlustel ise välja, et võimsuse haldamise funktsiooni kui mitut keskkonda hõlmavat funktsiooni määratakse täitma üksainus üksus. On tõsi, et vastupidi ACERile väitsid põhivõrguettevõtjad, et võimsuse haldamine ei ole iga keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon. Vastavalt eespool punktis 122 teise väite neljanda osa analüüsi tulemusel tehtud järeldusele ei ole see väide siiski põhjendatud. Igal juhul ilmneb aFRRiFi kolmandast muudetud ettepanekust, et põhivõrguettevõtjad ise väljendasid oma huvi määrata selle funktsiooni täitmiseks üks üksus, nagu väitsid ka ACER ja apellatsiooninõukogu.
- 144 Seetõttu ei rikkunud apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui jättis jõusse otsuse 02/2020, milles ei pandud põhivõrguettevõtjatele kohustust võtta oma aFRRiFi ettepanekus võimsuse haldamist arvesse mitut keskkonda hõlmava funktsioonina – kujul, mida nad esialgu reguleerivate asutustega ja seejärel ACERiga toimunud konsulteerimisfaasis olid ise nõustunud arendama.
- 145 Seega tuleb teise väite seitsmes osa tagasi lükata.

– Teise väite kaheksas osa, mille kohaselt apellatsiooninõukogu järeldas vääralt, et ACER ei ole rikkunud määrust 2017/2195, eelkõige selle artikli 21 lõiget 5 ja artiklit 10, kohustades põhivõrguettevõtjaid tegema ettepaneku aFRRiFi meetodika muutmiseks

- 146 Kontsern A heidab apellatsiooninõukogule ette, et viimane rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et ACERi poolt põhivõrguettevõtjatele pandud kohustus esitada aFRRiFi meetodika muutmise ettepanek oli õiguspärane, kuigi selleks puudus igasugune õiguslik alus ja ACERil ei olnud mingit pädevust sundida põhivõrguettevõtjaid esitama selle meetodika muutmise ettepanekut. Vaidlustatud otsuse lõigetest 145–152 nähtub, et vastupidi ACERi väidetele apellatsiooninõukogu ees toimunud menetluses leidis apellatsiooninõukogu, et see kohustus on ette nähtud määruses 2017/2195 ja see ei tulene otsusest 02/2020. Apellatsiooninõukogu väitis vaidlustatud otsuse punktis 149 vastuoluliselt, et avalikkusega konsulteerimine põhivõrguettevõtjate esimese ettepaneku üle oli kooskõlas määruse 2017/2195 artikliga 10, samas kui selles ettepanekus ei mainitud ei võimsuse haldamise lisamist aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka ega aFRRiFi meetodika muutmise ettepanekut. Lõpuks leidis apellatsiooninõukogu hiljem, 22. detsembril 2020, juhtumis A-008-2020, vastupidi oma lähenemisele vaidlustatud otsuses, et määruse 2017/2195 artikli 6 lõige 3 ei ole kohaldatav Euroopa tasakaalustamiskeskonna meetodika loomise, vaid üksnes selle muutmise suhtes.
- 147 ACER vaidleb kontserni A esitatud argumentidele vastu ja palub teise väite kaheksanda osa tagasi lükata.

- 148 Kõigepealt tuleb tõdeda, et nagu nähtub küll otsusest 02/2020 niisugusena, nagu apellatsiooninõukogu selle vaidlustatud otsuses muutmata kujul jõusse jättis, oli ACER tõepoolest palunud põhivõrguettevõtjatel töötada välja aFRRi metoodika muutmise ettepanek, et – nagu oli ette nähtud muudetud aFRRiFi kolmandas ettepanekus – määrata kindlaks üksus, kes vastutab võimsuse haldamise funktsiooni täitmise eest.
- 149 Siiski oli ACERi selline taotlus sõnaselgelt põhjendatud asjaoluga, et võimsuse haldamine oli aFRR-keskkonna käitamiseks nõutav ülesanne, mistõttu juhul, kui selle keskkonna toimimiseks vajalike eri funktsioonide täitmine on tehtud ülesandeks mitmele üksusele, peavad olema täidetud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e ette nähtud täiendavad nõuded.
- 150 Sellega seoses tuleb märkida, et otsuse 02/2020 põhjendustes 76–84, ja eelkõige selle põhjenduses 82, teatas ACER ametlikult, et võimsuse haldamise funktsioon tuleb lisada aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka, kuid selleks, et anda põhivõrguettevõtjatele vajalik aeg võimsuse haldamise funktsiooni mitut keskkonda hõlmava laadiga seotud probleemide lahendamiseks, võis ettepaneku seda funktsiooni täitva üksuse kohta edasi lükata ja teha kaks aastat pärast aFRR-keskkonna käivitamist. Niisiis palus ta põhivõrguettevõtjatel valmistada ette aFRRi metoodika muutmise ettepanek, milles nad nimetavad üksuse, kes vastutab võimsuse haldamise funktsiooni täitmise eest, järgides seejuures määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e.
- 151 Vastavalt järeldusele, mis tehti eespool punktis 122 teise väite neljanda osa analüüsimise tulemusel, kvalifitseerisid ACER ja seejärel apellatsiooninõukogu võimsuse haldamise funktsiooni õigesti kui aFRR-keskkonna toimimiseks vajaliku. Lisaks pidi ACER, kasutades tal määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 teise lõigu punkti b alusel koostoimes määruse 2017/2195 artikli 5 lõikega 7 ja vastavalt viimati nimetatud määruse artiklile 21 olevat otsustuspädevust, teavitama põhivõrguettevõtjaid sellest, kas ja kui jah, siis millistel tingimustel oli nende esitatud aFRRiFi konkreetselt kohaldatavate õigusnormidega kooskõlas või sai seda olema, arvestades eelkõige teatavaid veel teha olevaid valikuid, mis eelkõige puudutas üksust, kellele tehakse ülesandeks võimsuse haldamine, kui see tsentraliseeritud kujul alates 2024. aastast sisse viiakse.
- 152 Lisaks ei tohi segi ajada ühelt poolt põhivõrguettevõtjate välja pakutud aFRRi metoodika heakskiitmist ACERi poolt – teatavalt tingimustel, mis on seotud asjaoluga, et põhivõrguettevõtjad täiendavad seda metoodikat lahtiseks jäetud aspektide osas teatava aja jooksul, järgides kohaldatavaid õigusnorme –, ja teiselt poolt põhivõrguettevõtjate ettepanekut muuta seda metoodikat ennast pärast seda, kui reguleerivad asutused on selle heaks kiitnud. Käesoleval juhul kujutab vaidlusaluses aFRRiFis seatud tingimus, mille kohaselt põhivõrguettevõtjad määravad kaheksa kuud enne selle jõustumist üksuse, kes vastutab võimsuse haldamise funktsiooni täitmise eest kooskõlas määruse 2017/2195 artikli 21 lõikega 4, endast tingimust, mis on selle aFRRiFi heakskiitmise eeldus ega puuduta selle hilisemat muutmist vastavalt määruse 2017/2195 artikli 6 lõikes 3 ette nähtud muutmismenetlusele.
- 153 Seetõttu tuleb teise väite kaheksas osa tagasi lükata.
- 154 Arvestades kõiki teise väite kaheksale osale antud hinnanguid, tuleb see väide seega tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, et apellatsiooninõukogu rikkus tema ees toimunud menetluses hea halduse põhimõtet, kaitseõiguste tagamise põhimõtet, põhjendamiskohustust ja tal lasuvaid õiguslikke kohustusi

155 Osas, milles hagejad või ainult kontsern A viitavad kolmanda väite raames sellele, et apellatsiooninõukogu rikkus tema ees toimunud menetluses Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 41 tagatud hea halduse põhimõtet, tuleb märkida, et nad heidavad nimetatud apellatsiooninõukogule täpsemalt ette seda, et ta on rikkunud tal lasunud kohustust käsitleda tema menetluses olevaid asju sõltumatult, erapooletult ja hoolsalt, nende õigust olla ära kuulatud, õigust toimikuga tutvuda ja põhjendamiskohustust. Lisaks heidavad nad apellatsiooninõukogule ette seda, et viimane ei teinud täielikku kontrolli otsuse 02/2020 üle, ning et ta tegi tõlgendamisvea ja analüüsis ebapiisavalt väiteid, mille nad olid talle esitanud.

– *Sõltumatuse, erapooletuse ja hoolsa käsitlemise põhimõtte rikkumine*

156 Hagejad väidavad, et vastavalt harta artiklile 41 tuleneb määruse 2019/942 põhjendusest 34 koostoimes artikli 26 lõikega 2 ja artikli 28 lõikega 4, et ACERi otsuste peale esitatud kaebusi peab apellatsiooninõukogu vaatama läbi täiesti sõltumatult ja erapooletult ning põhjalikult ja hoolsalt. Vaidlustatud otsuses püüdis apellatsiooninõukogu aga otsust 02/2020 põhjendada ning käesoleva hagi raames ei vastanud ka ACER nende väidetele ja etteheidetele. Esimesena vaidles apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses ühelt poolt vastu sellele, et ACER kohustas täitma võimsuse haldamise funktsiooni, samas kui ta ise oli seda möönnud selles menetluses esitatud vastustaja seisukohtade punktis 208. Teiselt poolt tuvastas ta vaidlustatud otsuse osas – milles on esitatud faktilised asjaolud – väidetavalt, et võimsuse haldamine on spetsiifiline aFRR-keskkonna funktsioon, eitades, et nad sellele tema ees vastu vaidlesid ja korrates ACERi vastustaja seisukohtades esitatud asjaolusid. Teiseks, kuigi kontsern A kritiseeris apellatsiooninõukogu ees seda, et ACER ei korraldanud aFRRiFi kolmanda muudetud ettepaneku kohta konsultatsiooni, märkis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse osas, milles on esitatud faktilised asjaolud, et ACER oli seotud kuuekuulise tähtajaga, mis tal oli põhivõrguettevõtjate ettepaneku kohta otsuse tegemiseks, ja mis lõppes 24. jaanuaril 2020, ning et ta ei saanud paluda viimati nimetatutel uuesti nende ettepanekut täiendada. Ilma selgituste ja tõenditeta andis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse lõigetes 162, 199 ja 260 ACERi käitumise kohta sellega seoses positiivse ja subjektiivse hinnangu. Kolmandaks väidavad hagejad, et apellatsiooninõukogu heitis neile vaidlustatud otsuse lõigetes 176 ja 201 ilma igasuguse põhjendusega – kui see just ei olnud mõeldud hagejate kahjustamiseks ja ACERi kaitseargumentide tugevdamiseks – ette, et nad ei väljendanud avaliku konsultatsiooni käigus vastuseisu sellele, et aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmiseks määratakse üks üksus. Neljandaks heidavad hagejad apellatsiooninõukogule ette, et viimane lükkas ekslikult tagasi nende teise võimalusena esitatud väite, mille kohaselt on rikutud hartat, kuna ACER ei olnud otsuses 02/2020 põhjendanud oma seisukohta, mis pooldas ühtainsat juriidilist üksust, mitte aga põhivõrguettevõtjate konsortsiumi, et täita kõiki aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone. Nimetatud komisjoni objektiivsuse puudumine selles osas tuleneb väidetavalt asjaolust, et ta ei uurinud sotsiaalkaitse valdkonnas 60 miljoni euro suurust säästu, millele kontsern A tugines, et põhjendada põhivõrguettevõtjate konsortsiumi valimist. Viieandaks ilmneb apellatsiooninõukogu erapooletuse puudumine hagejate väitel ka sellest, et ta väitis eksitavalt, et määruses 2019/942 ette nähtud reguleerimisprotsess on väidetavalt „suunaga alt üles“, et jätta otsus 02/2020 tegeliku õigusliku kontrolli alt välja.

157 ACER vaidleb hageja argumentidele vastu ja palub kõnesoleva väite tagasi lükata.

- 158 Esmalt tuleb tõdeda, et harta artikkel 41, millel on ELL artikli 6 lõike 1 kohaselt aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud, tagab õiguse heale haldusele. See õigus kätkeb harta artikli 41 lõike 1 kohaselt muu hulgas igäühe õigust sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult (20. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus *Kerstens vs. komisjon*, T-220/20, EU:T:2021:716, punkt 32).
- 159 Kohtupraktika kohaselt on administratsioon hea halduse põhimõttele tuginedes kohustatud hoolikalt ja erapooletult analüüsima kõiki tema menetluses oleva juhtumi olulisi asjaolusid ning koguma kõik vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud oma kaalutusõiguse teostamiseks ning tagama läbiviidava menetluse tõrgeteta sujumise ja tõhususe (vt 20. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus *Kerstens vs. komisjon*, T-220/20, EU:T:2021:716, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 160 Samuti on kohane meelde tuletada, et erapooletuse nõue hõlmab ühelt poolt subjektiivset erapooletust, mis tähendab, et asjasse puutuva institutsiooni, organi või asutuse ükski liige, kes juhtumiga tegeleb, ei tohi väljendada oma erapoolikust või isiklike eelarvamusi, ning teiselt poolt objektiivset erapooletust, mis tähendab, et institutsioon, organ või asutus peab pakkuma piisavaid tagatisi, et kõrvaldada selles suhtes kõik põhjendatud kahtlused (vt 20. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus *Kerstens vs. komisjon*, T-220/20, EU:T:2021:716, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 161 Apellatsiooninõukogu loodi ACERi-sisesena selleks, et teha pärast poolte ärakuulamist sisuline otsus ACERi otsuste peale esitatud vastuvõetavate kaebuste kohta vastavalt määruse 2019/942 artikli 28 lõikele 4.
- 162 Nagu on märgitud määruse 2019/942 põhjenduses 34, on appellatsiooninõukogu küll ACERi osa, kuid on selle ameti mis tahes haldus- ja regulatiivstruktuurist sõltumatu.
- 163 Selleks on määruse 2019/942 artikli 26 lõikes 2 sätestatud, et appellatsiooninõukogu liikmed on oma otsuseid tehes sõltumatud ega lähtu kellegi juhiseist. Nende ülesannete täitmine ACERi-siseselt või võimalus neid nende ülesannetest vabastada on piiritletud viisil, mis tagab nende sõltumatuse.
- 164 Käesolevas asjas ei ole hagejad esitanud tõendeid selle kohta, et appellatsiooninõukogu oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel rikkunud sõltumatuse, erapooletuse ja hoolsa läbivaatamise põhimõtet, mis sisuliselt puudutas küsimust, kas tema menetluses osalevate menetlusosaliste esitatud argumentidest lähtudes olid otsus 02/2020 ja vaidlusalune aFRRIF põhjendatud ja eelkõige, kas need võisid rajaneda topeltjärelalusel, et võimsuse haldamine oli aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon ning kas põhivõrguettevõtjatel tuli selle keskkonna jaoks teha valik, et seda funktsiooni täidab üksus, mis on eraldiseisev käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitvast üksusest; määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud nõuded pidid olema täidetud.
- 165 Vaidlustatud otsusest nähtub, et appellatsiooninõukogu püüdis selles otsuses vastata küsimusele, kas või millistel tingimustel –, võttes arvesse teavet, mille põhivõrguettevõtjad esitasid esialgse aFRRIFI ettepaneku kohta etapis, milles ACER konsulteeris reguleerivate asutuste ja põhivõrguettevõtjatega kooskõlas määruse 2019/942 artikli 6 lõikega 11 ja arvestades eelkõige järjestikuste aFRRIFI ettepanekutega, mille põhivõrguettevõtjad olid ACERile esitanud, – oli põhivõrguettevõtjate poolt lõpuks esitatud aFRRIF kooskõlas või sai olema kooskõlas määrusega

2017/2195 ja komisjoni 2. augusti 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1485, millega kehtestatakse elektri ülekandesüsteemi käidueeskiri (ELT 2017, L 220, lk 1) ning muude kohaldatavate eeskirjadega.

- 166 Sellega seoses ei nähtu toimikust, et apellatsiooninõukogu üldiselt või siis konkreetselt mõni selle liige oleks näidanud üles erapoolikust või isiklikke eelarvamusi, mis oleksid viinud selleni, et nad kaldusid kõrvale põhivõrguettevõtjate esitatud aFRRIFI ettepaneku kohaldatavate õigusnormidega kooskõla kontrollist või ei otsustanud nad selles osas täiesti sõltumatult pärast konsulteerimist reguleerivate asutuste ja põhivõrguettevõtjatega. Samuti ei nähtu toimikust, et raamistik, milles apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse tegi, ei pakkunud piisavaid tagatisi, et välistada selles suhtes põhjendatud kahtlusi tema erapooletuses või sõltumatuses.
- 167 Argumendid, mille hagejad esitasid Üldkohtus, ei sea seda järeldust kahtluse alla.
- 168 Vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei püüdnud apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses hõlmata ACERi õigusvastast tegevust, mis väidetavalt seisnes selles, et ta kohustas põhivõrguettevõtjaid vaidlusaluses aFRRIFis võtma arvesse üht funktsiooni, nimelt võimsuse haldamist, mis ei olnud kohaldatavate õigusnormide järgi aFRR-keskkonna toimimise jaoks vajalik. Vaidlustatud otsuses leidis apellatsiooninõukogu üksnes, et vastupidi sellele, mida hagejad tema menetluses väitsid, tuli võimsuse haldamine kvalifitseerida aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikuks funktsiooniks määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktide c ja e tähenduses, mille arvessevõtmist aFRRIFis olid nõudnud ka reguleerivad asutused ning mis pealegi integreeriti muu hulgas põhivõrguettevõtjate esitatud teise ja kolmandasse aFRRIFI ettepanekusse. Seejärel tegi ta kõik sellest tulenevad järeldused, hinnates küsimust, kas ACER võis otsuses 02/2020 ja vaidlusaluses aFRRIFis põhjendatult asuda seisukohale, et juhul, kui põhivõrguettevõtjad usaldavad selle funktsiooni täitmise teisele üksusele kui see, kes vastutab aFRR-keskkonna käitamisel käivitamise optimeerimise funktsiooni ja põhivõrguettevõtjatevahelise arveldamise funktsiooni täitmise eest, pidid olema täidetud määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktides c ja e sätestatud täiendavad nõuded. Asjaolust, et apellatsiooninõukogu võis eksida kohaldatavate normide tõlgendamisel, mida ta tegi Üldkohtu kontrolli all, ei piisa selleks, et asuda seisukohale, et ta oli erapoolik või et ta ei olnud oma otsuses sõltumatu.
- 169 Samuti oli vaidlustatud otsuses sisalduv apellatsiooninõukogu järeldus, et ACERi poolt põhivõrguettevõtjatega konsulteerimata jätmine tema korraldatud konsultatsiooni käigus aFRRIFI kolmanda muudetud ettepaneku 18. detsembril 2019 kättesaamise ja otsuse 02/2020 lõpliku versiooni vastuvõtmise vahel 24. jaanuaril 2020 oli põhjendatud tähtajaga, mis oli ACERile otsuse tegemiseks antud, ning sellest ei nähtu kuidagi, et apellatsiooninõukogu oleks olnud erapoolik või ei oleks olnud sõltumatu. Nimelt väljendab see üksnes seda, et apellatsiooninõukogu võttis arvesse objektiivset asjaolu, et kuuekuuline tähtaeg, mis oli ACERil pärast sellekohase taotluse saamist otsuse tegemiseks vastavalt määruse 2019/942 artikli 6 lõikele 12 ette nähtud, möödus 24. jaanuaril 2020.
- 170 Pealegi ei nähtu vaidlustatud otsuses esitatud apellatsiooninõukogu järeldusest, mille järgi otsuse 02/2020 vastuvõtmiseni viinud menetluses toimis ACER koostöö vaimus ja heas usus, võttes arvesse eelkõige tähtaja osas piiritletud raamistikku, mille jooksul ta pidi selle otsuse tegema (vt eespool punkt 169), et apellatsiooninõukogu oleks olnud erapoolik või ei oleks olnud sõltumatu, vaid see näitab, et ta võttis arvesse objektiivseid asjaolusid, mis annavad tunnistust sellest, et ACER tegi pingutusi, arvestamaks kõigi põhivõrguettevõtjate soove ja seda isegi siis, kui nende soovitud lahendused ei tundunud ACERile ideaalsed. Apellatsiooninõukogu tõi seega välja

asjaolud, mis võimaldavad mõista, et asjaolu, et ACER võttis arvesse kaheaastast edasilükkamist võimsuse haldamise funktsiooni rakendama hakkamisel ja selle funktsiooni täitmise eest vastutava üksuse määramisel, annab tunnistust tema tahtest jätta põhivõrguettevõtjatele aega panna koordineeritud ja tsentraliseeritud, mitut keskkonda hõlmaval tasandil paika kättesaadava piirkonnaülese ülekandevõimsuse pideva ajakohastamise protsess, mis oli võimsuse haldamise funktsiooni aluseks.

- 171 Pealegi kujutab endast objektiivset asjaolu ka vaidlustatud otsuses esitatud apellatsiooninõukogu järeldus, mille kohaselt menetluses, mis päädis otsuse 02/2020 vastuvõtmisega, ei näidanud põhivõrguettevõtjad selle otsuse vastuvõtmisele eelnenud konsulteerimisfaasis üles oma vastuseisu sellele, et aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone täidab ühest üksusest koosnev struktuur. Hagejad ei viidanud põhivõrguettevõtjate selles faasis esitatud seisukohtade üheleegi väljavõttele, eelkõige väljavõttele otsuse 02/2020 II lisast, mis oleks selle järelduse ümber lükanud. Ainuüksi asjaolu, et apellatsiooninõukogu võttis vaidlustatud otsuses arvesse objektiivset asjaolu, ei näita erapoolikust või sõltumatuse puudumist.
- 172 Osas, milles hagejad heidavad apellatsiooninõukogule sisuliselt ette seda, et viimane ei kontrollinud, kas ACER põhjendas otsuses 02/2020 oma valikut ühest üksusest koosneva struktuuri kasuks aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmisel, ja konsortsiumi vormis üksuse tagasilükkamist, tuleb tõdeda, et nagu apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses õigesti märkis, ei ilmne toimikust, et ACER oleks mingil ajal nõudnud põhivõrguettevõtjalt ühest üksusest koosneva struktuuri kasutamist või takistanud konsortsiumi vormis struktuuri kasutamist. Nimelt tegi ACER üksnes järeldused, mis tema arvates tulenesid olemasolevate õigusnormide kohaldamisest põhivõrguettevõtjate tehtud valikutele aFRRiFi esialgses ettepanekus, võttes arvesse põhivõrguettevõtjate seisukoha arengut erinevates selle ettepaneku üksteisele järgnevates versioonides, mille nad ACERile esitasid. Sellega seoses märkis ta muu hulgas, et kui põhivõrguettevõtjad peaksid valima konsortsiumi struktuuri, mis ei ole juriidiline isik, oleks tegemist mitmest üksusest koosneva struktuuriga, mis koosneks erinevatest põhivõrguettevõtjatest kui konsortsiumi liikmetest, mitte aga ühest üksusest koosneva struktuuriga, ning järelikult peab see struktuur vastama määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punkti e teises lauses ette nähtud täiendavatele nõuetele, mida aga ei nähtunud aFRRiFi esialgses ettepanekust. Ta esitas ka oma seisukoha, mille kohaselt tuleb samu nõudeid järgida, kui põhivõrguettevõtjad otsustavad lõpuks usaldada erinevad aFRR-keskkonna toimimiseks vajalikud funktsioonid mitmele üksusele. Hagejate käesolev argument on seega faktiliselt põhjendamata.
- 173 Viimaseks on faktiliselt põhjendamata ka hagejate argument, et apellatsiooninõukogu on sisuliselt välja mõelnud mõiste „otsustusprotsess suunaga alt üles“, et jätta ACERi tegevus õigusliku kontrolli alt välja. Nimelt, nagu on juba tõdetud eespool punktis 54, ei väida hagejad tulemuslikult, et see, et apellatsiooninõukogu määratles otsustusprotsessi kui „suunaga alt üles“, oli õigusvastane, kuna see ei põhinenud mingil kohaldatavates õigusnormides sisalduval õiguslikul alusel.
- 174 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb tervikuna tagasi lükata etteheide, et rikutud on sõltumatuse, erapooletuse ja hoolsa käsitlemise põhimõtet.

– *Toimikuga tutvumise õiguse rikkumine*

- 175 Kontsern A heidab apellatsiooninõukogule ette, et viimane jättis vaidlustatud otsuses muutmata avalikustamise taotluse rahuldamata jätmise otsuse, mis oli vastu võetud, rikkudes harta artikli 41 lõike 2 punkti b ja tema kaitseõigusi. Avalikustamise taotluse rahuldamata jätmise otsuse

põhjendused, nii nagu need on kokku võetud vaidlustatud otsuse lõigetes 274–284, seisnesid selles, et kuna esiteks ei olnud ACER taotlenud nende seisukohtade konfidentsiaalset käsitlemist, mille ta apellatsiooninõukogus enda kaitseks esitas, oli kontsernil A võimalik tutvuda kogu teabega ACERi ja põhivõrguettevõtjate vahel enne otsuse 02/2020 vastuvõtmist vahetatud dokumentides ning kuigi teiseks oli Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 45, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 4 lõikes 3 sätestatu kohaldatav, ei olnud kontsern A – avaldamist õigustava ülimusliku avaliku huvi puudumisel – tõendanud, et selline avalikustamine on vajalik tema kaitseõiguste kasutamiseks ning dokumendid, mille avalikustamist taotleti, ei olnud piisavalt asjasse puutuvad argumentide seisukohast, mille ta oli apellatsiooninõukogule esitanud.

- 176 Esiteks leiab kontsern A, et tema õiguste järgimine ei saa sõltuda ACERi otsusest selle kohta, kas tema seisukohtadele, mille ta apellatsiooninõukogus enda kaitseks esitas, tuleb lisada avalikustamistaotluses nimetatud dokumendid või mitte. Teiseks toob ta esile, et harta artikli 41 lõike 2 punktis b ette nähtud õigus tutvuda toimikuga, mis oli avalikustamistaotluse ainus alus, on eraldiseisev ja sõltumatu määruses nr 1049/2001 ette nähtud õigusest tutvuda dokumentidega. Kohtupraktika kohaselt ei saa seda õigust lugeda järgitaks asjasse puutuvate dokumentide valikulise avaldamisega; samuti ei saa seda hinnata avalikustamistaotluse põhjendatuse taustal. Kolmandaks heitis apellatsiooninõukogu talle alusetult ja igal juhul ekslikult ette, et viimane ei selgitanud, miks oli kõnealuste dokumentidega tutvumine tema kaitseõiguste kasutamiseks vajalik. Neljandaks olid need dokumendid apellatsiooninõukogu ees asjakohased, sest apellatsiooninõukogu esitas istungil ACERile küsimuse, mis oli otseselt seotud nende sisuga, ning vaidlustatud otsuses tugines ta hagejate kaebuse rahuldamata jätmisel sellele sisule. See toimikuga tutvumise õiguse rikkumine mõjutas vaidlustatud otsuse sisu tema kahjuks, eelkõige seoses küsimusega, kas võimsuse haldamine tuleb arvata aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide hulka, ja kas reguleerivate asutuste nõukogu toetas ACERi seisukohta, mille järgi oli eelistatud üks juriidiline üksus kõigi nende funktsioonide täitjana.
- 177 ACER vaidleb kontserni A argumentidele vastu ja palub käesoleva etteheite tagasi lükata.
- 178 Kõigepealt tuleb märkida, et kontserni A poolt määruse 2019/942 artikli 28 alusel apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse punkti 161 alapunktis d esitatud taotluse eesmärk oli see, et nimetatud komisjon võtaks vastavalt oma kodukorra artikli 20 lõike 3 punktile d menetlusliku meetme vaidlusaluste dokumentide konfidentsiaalsete versioonide esitamise kohta (vt eespool punkt 16), mida ta pidas soovitavaks apellatsiooninõukogu ees otsuse 02/2020 peale algatatud menetluses. Avalikustamata jätmise otsust tuleb seega analüüsida kui otsust, mille tegi apellatsiooninõukogu nimel tema eesistuja, ja millega jäeti taotletud menetluslik meede kohaldamata.
- 179 Vaidlusalused dokumendid olid seotud normatiivse menetlusega, milles osalesid põhivõrguettevõtjad, reguleerivad asutused ja ACER ning mille tulemusel võeti vastu otsus 02/2020 ja sellele lisatud aFRRi meetodika.
- 180 Sellest järeldub, et kontserni A poolt apellatsiooninõukogule esitatud taotlus ei olnud ei apellatsiooninõukogus algatatud menetluse toimikuga tutvumise taotlus harta artikli 41 lõike 2 punkti b tähenduses ega dokumentidega tutvumise taotlus harta artikli 42 ja määruse nr 1049/2001 tähenduses.

- 181 Arvestades apellatsiooninõukogu otsuse nr 1-2011 (muudetud 5. oktoobril 2019), millega sätestatakse ACERi apellatsiooninõukogu töökorraldus ja kodukord, artikli 20 sõnastust ning analoogia alusel kohtupraktikat, mis on kohaldatav Üldkohtule esitatud menetlust korraldavate meetmete või menetlustoimingute tegemise taotluste suhtes tema ees algatatud menetlustes (vt selle kohta 17. detsembri 1998. aasta kohtuotsus *Baustahlgewebe vs. komisjon*, C-185/95 P, EU:C:1998:608, punktid 90–93, ja 12. mai 2010. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Meierhofer*, T-560/08 P, EU:T:2010:192, punkt 61), tuleb tõdeda, et selleks, et võimaldada apellatsiooninõukogul, keda esindas tema eesistuja, kindlaks teha, kas selline esitamine oli vajalik tema ees algatatud menetluse nõuetekohaseks läbiviimiseks, ei pidanud kontsern A mitte ainult oma taotluses ära märkima, milliseid dokumente ta taotles, vaid esitama apellatsiooninõukogule ka minimaalsed tõendid, mis kinnitavad vajadust nende dokumentide järele kõnesolevas menetluses. Vajadust võtta taotletud menetluslik meede, lõpetades vaidlusaluste dokumentide kontserni A suhtes konfidentsiaalsena käsitlemise, tuli seejärel hinnata apellatsiooninõukogul, keda esindas tema eesistuja, kusjuures nimetatud kontsern võis vajaduse korral vaielda niisugusele hinnangule vastu Üldkohtule esitatud hagi kooskõlas määruse 2019/942 artikliga 29, otsuse peale, mis võeti vastu kõnealuse menetluse lõpus, see tähendab vaidlusaluse otsuse peale, kui ta leidis, et taotletud menetlusliku meetme võtmata jätmine avaldas mõju selle otsuse sisule.
- 182 Seega võis avalikustamata jätmise otsuse õiguspäraselt vastu võtta apellatsiooninõukogu, keda esindas tema eesistuja, tuginedes üksnes selle otsuse punktides 9 ja 10 esitatud ja vaidlustatud otsuse punktides 281 ja 282 korratud alusel, mille kohaselt kontsern A ei esitanud talle menetlusliku meetme taotluse põhjendamiseks minimaalset teavet, mis oleks tõendanud vaidlusaluste dokumentide tarvilikkust kõnealuse menetluse jaoks, nagu oleks olnud vajalik selleks, et ta saaks tema taotluse rahuldada.
- 183 Kontsern A väidab siiski vastu, et ta põhjendas vaidlusaluste dokumentide tarvilikkust apellatsiooninõukogus algatatud menetluse jaoks apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse punktides 76 ja 157.
- 184 Sellega seoses tuleb ühelt poolt tõdeda, et nimetatud hagi punktis 76, mis puudutab kontserni A esitatud kolmandat väidet, ei ole ta kuidagi selgitanud, kuidas oleks koopia võimalikust hinnangust – mille ACER andis määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 5 alusel, ja mille eesmärk on kindlaks teha, kas ja kuidas põhivõrguettevõtjad saaksid viia läbi kulude analüüsi, mida oli vaja selleks, et põhjendada aFFRi metoodika artikli 12 lõikes 2 nõutud muudatust – olnud vajalik selleks, et otsustada selle väite üle, milles paluti sisuliselt tuvastada, et ACER oli rikkunud määruse 2017/2195 artiklit 10 ja artikli 21 lõiget 5, ületades oma pädevuse piire seeläbi, et ta kohustas põhivõrguettevõtjaid esitama aFFRi metoodika muutmissetepaneku, mille tegemiseks tal väidetavalt puudus pädevus määruse 2019/942 artikli 6 lõike 10 või määruse 2017/2195 artikli 5 lõike 7 järgi. Nimelt, nagu apellatsiooninõukogu, keda esindas tema eesistuja, avalikustamata jätmise otsuse punktis 12 õigesti märkis, ei puutunud selle dokumendi olemasolu, mille avalikustamist taotleti, asjasse, et hinnata selles suhtes ACERi pädevust kohaldatavatest õigusnormidest lähtudes.
- 185 Teiseks ei selgitanud kontsern A apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse punktis 157, mis puudutas kaebuse seitsmenda väidet koostoimes esimese kuni kolmanda väitega, kuidagi seda, miks oli – koopia võimalikest formularidest, mis sisaldasid reguleerivate asutuste nõukogu ja ACERi arvamust otsuse 02/2020 ja selle lisas oleva aFFRi metoodika kohta, võimaldades, nagu kontsern A märkis, saada ülevaate nende arutelude sisust ja ulatusest, mis olid sellega seoses ACERis toimunud – vajalik, et teha otsus kaebuse seitsmenda väite kohta, milles paluti sisuliselt tuvastada, et ACER oli rikkunud määruse 2019/942 artikli 6 lõiget 11 ja artikli 14 lõiget 6 ning

harta artiklit 41, kuna ta ei konsulteerinud piisavalt asjasse puutuvate põhivõrguettevõtjatega ega reguleerivate asutustega enne, kui võttis vastu otsuse 02/2020 ja aFFRi meetoodika, mis oli sellele lisatud, ning jättes selle otsuse piisavalt põhjendamata.

- 186 Seetõttu oli apellatsiooninõukogul, keda esindas tema eesistuja, käesoleva juhtumi asjaoludel õigus jätta rahuldamata kontserni A kaebuse punkti 161 alapunktis d taotlus esitada vaidlusalused dokumendid, mis tugines apellatsiooninõukogu kodukorra artikli 20 lõike 3 punktile d.
- 187 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb tervikuna tagasi lükata etteheide „toimikuga tutvumise õiguse“ väidetava rikkumise kohta.

– *Põhjendamiskohustuse rikkumine*

- 188 Kontsern A väidab, et apellatsiooninõukogu rikkus vaidlustatud otsuses mitmel korral temal lasuvat põhjendamiskohustust. Esiteks ei põhjendanud apellatsiooninõukogu piisavalt, miks ta lükkas tagasi talle esitatud kaebuse kuuenda väite raames esitatud etteheite, et ACER on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, sest otsuses 02/2020 pani ta põhivõrguettevõtjatele kohustuse määrata aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide, sh võimsuse haldamise funktsiooni täitmiseks üks juriidiline üksus, kuigi see nõue ei olnud määruse 2017/2195 artiklis 3 väljendatud eesmärkide saavutamiseks ei vajalik ega sobiv. Teiseks, vastupidi sellele, mida ta väidetavalt väitis vaidlustatud otsuse lõigetes 245–262, ei analüüsinud apellatsiooninõukogu ega, *a fortiori*, põhjendanud asjaolu, et ta lükkas tagasi põhiargumendi, millele oli tuginetud talle esitatud kaebuse teise väite põhjendamiseks, ja mille kohaselt oli ACER pärast põhivõrguettevõtjate esitatud kolmandat muudetud aFRRiFi ettepanekut teinud põhjaliku muudatuse, hõlmates võimsuse haldamise funktsiooni vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõikes 2, mille üle ei olnud konsulteeritud põhivõrguettevõtjatega ja mida ei olnud ACERi otsuse eelnõu lõppversioonis.
- 189 ACER vaidleb kontserni A argumentidele vastu ja palub käesoleva etteheite tagasi lükata.
- 190 Sellega seoses on oluline meenutada, et harta artikli 41 lõike 2 punkti c kohaselt on asutused kohustatud oma otsuseid põhjendama.
- 191 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad ka ELTL artikli 296 teises lõigus nõutud põhjendused vastama asjaomase akti laadile ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul kontrolli teostada. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata koos antud asja asjaoludega, nimelt akti sisu, põhjenduste olemuse ja huviga, mis võib olla akti adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks eraldi esile toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 teises lõigus sätestatud nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvat valdkonda reguleerivaid õigusnorme (vt 29. juuni 2017. aasta kohtuotsus *E-Control vs. ACER*, T-63/16, ei avaldata, EU:T:2017:456, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 192 Siiski ei saa apellatsiooninõukogult nõuda ammendava ülevaate esitamist poolte igast talle esitatud arutluskäigust. Põhjendus võib seega olla kaudne tingimusel, et see võimaldab huvitatud isikutel teada põhjusi, miks apellatsiooninõukogu otsus tehti, ning anda pädevale kohtule piisavalt teavet kontrolli tegemiseks (vt 29. juuni 2017. aasta kohtuotsus *E-Control vs. ACER*, T-63/16, ei avaldata, EU:T:2017:456, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 193 Seda kohtupraktikat arvestades tuleb esiteks tagasi lükata kontserni A väide, mille kohaselt apellatsiooninõukogu lükkas tagasi etteheite, et ACER on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, selgitamata, kuidas nõue, et aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmiseks peab olema ühest üksusest koosnev struktuur, mis hõlmab võimsuse haldamist, on taotletavate eesmärkide saavutamiseks sobiv. Nimelt lükkas apellatsiooninõukogu esimese võimalusena tagasi väite, et ACER kehtestas põhivõrguettevõtjatele ühe üksusega struktuuri aFRR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide täitmiseks. Teise võimalusena märkis ta, et ACER ei saanud heaks kiita aFRRi meetodikat, mis tema hinnangul ei olnud kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega, ning et oli vajalik ja proportsionaalne, et ta mainib oma otsuses sellise kooskõla tingimusi. See põhjendus oli piisav, et võimaldada kontsernil A mõista nii esimese kui ka teise võimalusena esitatud põhjenduskäiku, millele apellatsiooninõukogu tugines, kui ta lükkas vaidlustatud otsuses tagasi etteheite, et ACER rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, ning et see vajaduse korral Üldkohtus vaidlustada. Lisaks oli see piisav, et võimaldada Üldkohtul vajaduse korral kontrollida sellise tagasilükkamise põhjendatust. Selles kontekstis ei saa kontsern A apellatsiooninõukogule ette heita, et viimane ei vastanud kõigile argumentidele, mille ta talle esitas.
- 194 Teiseks, mis puudutab väidetavat põhjenduse puudumist etteheite tagasilükkamise kohta, mille kohaselt ACER oli teinud vaidlusaluse aFRRiFi artikli 12 lõike 2 sõnastuses põhimõttelise muudatuse võrreldes 20. detsembri 2019. aasta otsuse eelnõu lõpliku versiooniga, lisades sellesse võimsuse haldamise kui aFRR-keskkonna toimimiseks vajaliku funktsiooni ilma põhivõrguettevõtjatega selle muudatuse üle konsulteerimata, siis kuna otsuse 02/2020 vastuvõtmise kontekstist ja eelkõige ACERi vastustest aFRRiFi teisele ja kolmandale ettepanekule ilmneb, et põhivõrguettevõtjad ei saanud jätta tähelepanuta, et ACER oli ühelt poolt seisukohal, et võimsuse haldamine on aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon ja kuna teiselt poolt peaks kõiki selle keskkonna toimimiseks vajalikke funktsioone täitma mitu üksust, tuleks järgida määruse 2017/2195 artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud täiendavaid nõudeid.
- 195 Seega keeldusid põhivõrguettevõtjad oma muudetud kolmandas aFRRiFi ettepanekus selles osas ACERi ootustele vastamast, kuna nagu nähtub käesolevast hagist, ei jaganud osa neist tema seisukohta nõuete osas, mis tulenesid käesolevat juhtumit reguleerivate õigusnormide kohaldamisest. Just selles kontekstis märkis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses selleks, et vastata kontserni A etteheitele, mille kohaselt ei konsulteeritud põhivõrguettevõtjatega aFRRi meetodika olulise muudatuse osas, mille ACER viimasel hetkel tegi, et selle muudatusega seotud küsimus oli olnud tema ja põhivõrguettevõtjatevaheliste arutelude keskmes konsulteerimisfaasis ning põhivõrguettevõtjatel oli olnud täieulatuslik võimalus ACERiga viimase võetud seisukohtade üle mõtteid vahetada, ent arvestades ACERi otsustuspädevuse ajalisi piire, oli ACER lõpuks võtnud vastu vaidlusaluse aFRRiFi, näidates ära, millistel tingimustel oleks valik, mille põhivõrguettevõtjad teevad üksuse kohta, kellele antakse võimsuse haldamise ülesanne, kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega.
- 196 Arvestades konteksti, milles see oli esitatud, oli nimetatud põhjendus käesoleval juhul piisav, et võimaldada kontsernil A mõista põhjusi, miks apellatsiooninõukogu lükkas vaidlustatud otsuses tema etteheite tagasi, ja vajaduse korral need Üldkohtus vaidlustada. Lisaks oli see piisav, et võimaldada Üldkohtul vajaduse korral kontrollida sellise tagasilükkamise põhjendatust.
- 197 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb põhjendamiskohustuse rikkumist puudutav etteheide tervikuna tagasi lükata.

– Apellatsiooninõukogul oleva kohustuse täieulatuslikult kontrollida ACERi otsuseid rikkumine

- 198 Hagejad heidavad apellatsiooninõukogule ette, et viimane rikkus vaidlustatud otsuses õigusnormi, kui ta ei teinud otsuse 02/2020 üle täieulatuslikku kontrolli seoses väitega, mille hagejad olid talle esitanud ja mis puudutas määruse 2017/2195 artikli 21 rikkumist selle tõttu, et ACER olevat kohustanud põhivõrguettevõtjaid määrama ühe juriidilise üksuse aFFR-keskkonna toimimiseks vajalike funktsioonide, sealhulgas võimsuse haldamise funktsiooni täitmiseks. 18. novembri 2020. aasta kohtuotsusest *Aquind vs. ACER* (T-735/18, edasi kaevatud, EU:T:2020:542, punktid 69 ja 70) nähtub väidetavalt, et apellatsiooninõukogu peab ACERi otsuseid täieulatuslikult kontrollima. Kuigi apellatsiooninõukogu märkis vaidlustatud otsuse punktis 168 selgelt, et ta peab tegema täieulatusliku kontrolli hagejate tõstatatud õigusküsimuse üle, tegi ta praktikas ja kooskõlas oma otsustuspraktikaga piiratud kontrolli, nagu nähtub sama otsuse 81. joonealusest märkusest. Praktikas ei tõendanud ACER väidetavalt, et apellatsiooninõukogu kontrollis vaidlustatud otsuses otsust 02/2020 täieulatuslikult.
- 199 ACER vaidleb hagejate argumentidele vastu ja palub käesoleva etteheite tagasi lükata.
- 200 On küll tõsi, et nagu märgivad hagejad, annab vaidlustatud otsuse 81. joonealuse märkuse sisu ja nimetatud otsuse punkti 192 sisu mõista, et apellatsiooninõukogu tegi oma tolleaegse otsustuspraktika kohaselt täieulatusliku kontrolli üksnes ACERi õiguslike hinnangute üle otsuses 02/2020, kuid piirdus piiratud kontrolliga, mis piirdus ilmselgete vigade otsimisega keerulistes, tehnilistes faktilistes hinnangutes, tunnustades ACERil selles osas olevat teatavat kaalutusruumi.
- 201 Ent muu hulgas 18. novembri 2020. aasta kohtuotsuse *Aquind vs. ACER* (T-735/18, edasi kaevatud, EU:T:2020:542) punktist 69 nähtub, et apellatsiooninõukogu kontroll ACERi otsuses sisalduvate keerukate tehniliste ja majanduslike hinnangute üle ei tohi piirduda ilmselge hindamisvea piiratud kontrolliga. Vastupidi, apellatsiooninõukogu peab oma liikmete teaduslikule pädevusele tuginedes hindama, kas kaebuse esitaja argumendid võivad tõendada, et ACERi otsuse aluseks olevad põhjendused on vigased.
- 202 Nagu hagejad õigesti rõhutavad, oli apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses kohustatud otsust 02/2020 täieulatuslikult kontrollima.
- 203 Vaidlustatud otsuse tähelepanelikul analüüsimisel ilmneb siiski, et apellatsiooninõukogu kontrollis selles peamiselt ACERi otsuses 02/2020 antud õiguslikke hinnanguid, mille üle ta tegi täieulatuslikku kontrolli.
- 204 Lisaks on apellatsiooninõukogul niisugustel harvadel juhtudel nagu vaidlustatud otsuse punktis 192, kus tal paluti kontrollida keerukaid tehnilisi hinnanguid, praktikas läbi viinud kontrolli, mis läheb kaugemale pelgast piiratud kontrollist, mistõttu *de facto* täitis apellatsiooninõukogu oma kohustused, mis puudutas selle kontrolli põhjalikkust, mida tal otsuse 02/2020 üle teha tuli. Nimelt, pärast seda, kui apellatsiooninõukogu oli kõnealuses lõikes märkinud, et tegemist on keeruka tehnilise hinnanguga, mille jaoks ACERil oli kaalutusruum, kontrollis ta siiski, kas ACER võis põhjendatult järeldada, et piirkondadeülese kättesaadava võimsuse pideva ajakohastamise protsess kas tsentraliseeritud või detsentraliseeritud kujul oli tehnilises plaanis aFRR-keskkonna toimimiseks vajalik funktsioon.
- 205 Kõiki eeltoodud hinnanguid arvestades tuleb tervikuna tagasi lükata etteheide, mille kohaselt on rikutud apellatsiooninõukogu kohustust teha ACERi otsuste üle täieulatuslikku kontrolli.

– Apellatsiooninõukogu tehtud tõlgendamisviga ja talle esitatud väidete ebapiisav analüüs

- 206 Kontsern A heidab apellatsiooninõukogule ette, et viimane tegi vaidlustatud otsuses tõlgendamisvea ja vaatas ebapiisavalt läbi väited, mille see kontsern oli apellatsiooninõukogu ees esitanud. Esiteks vaatas apellatsiooninõukogu läbi kaebuse, mille kontsern talle esitas, ilma et ta oleks mõistnud kaebuse ulatust ja eset. Seega, vastupidi sellele, mida apellatsiooninõukogu kinnitab vaidlustatud otsuse punktides 76, 141 ja 181, vaidlustas ta otsuse 02/2020 põhjendustes 67–77 nimetatud faktid ja esitas vaidlusaluse aFRRIFi artikli 6 lõike 4 ja artikli 4 lõike 6 peale kaebuse. Lisaks ei esitanud apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse punktides 67–77 faktilisi asjaolusid, vaid kokkuvõtte ACERi seisukohast. Mis puudutab apellatsiooninõukogu vigu, mis parandati käesoleva kohtuasja toimikusse lisatud parandusega, siis vaidlesid hagejad apellatsiooninõukogu kantseleile esitatud dokumentides, mis on lisatud käesoleva kohtuasja toimikusse, vastu sellele, et tegemist oli pelkade kirjavigadega, mitte sisuliste vigadega. Teiseks kritiseerib kontsern A apellatsiooninõukogu, kuna viimane ei teinud järeldusi, mis tulenevad selle kontserni poolt apellatsiooninõukogule esitatud kolmanda väite analüüsist. Nimelt osas, milles komisjon tuvastas, et vaidlusaluse aFRRIFi artikli 12 lõikes 2 ette nähtud kohustuse oli kehtestanud ACER ja see ei tulenenud otse määrusest 2017/2195, oleks ta pidanud selle väitega nõustuma või vastasel juhul esitama põhjused, miks ACER ei olnud hoolimata asjakohaste sätete sõnastusest oma pädevuse piire ületanud.
- 207 ACER vaidleb kontserni A argumentidele vastu ja palub käesoleva etteheite tagasi lükata.
- 208 Mis puudutab kontserni A etteheidet, et apellatsiooninõukogu ei mõistnud talle esitatud kaebuse ulatust ega eset, siis tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses tegi apellatsiooninõukogu tõepoolest teatavaid vigu või valesamme.
- 209 Esiteks on õige – seda tunnistas ka ACER kostja vastuse punktis 219 –, et apellatsiooninõukogu märkis vaidlustatud otsuse punktides 141 ja 181 vääralt, et kontsern A ei seadnud selles kohtus kahtluse alla vaidlusaluse aRRIFi artikli 6 lõike 4 ja artikli 4 lõike 6 õiguspärasust.
- 210 Teiseks vastab tõele, et apellatsiooninõukogu märkis vaidlustatud otsuse punktis 76 kõigepealt, et kontsern A ei seadnud apellatsiooninõukogus kahtluse alla „[otsuse 02/2020] [põhjendustes] 67–77 sisalduvaid faktilisi asjaolusid“, mis oli ettevaatamatu selles mõttes, et neis põhjendustes oli puhtfaktilisi asjaolusid esitatud segamini ACERi õigusliku tõlgendusega kohaldatavatest õigusnormidest – tõlgendustega, millega kontsern A ei nõustunud.
- 211 Siiski, sõltumata parandusest, mis tehti 21. detsembril 2020 pärast hagi esitamist ja seega käesoleva hagi alusel, mida hagejad ka kritiseerisid, tuleb märkida, et nad ei väida ega ole, *a fortiori*, ka tõendanud, et need vead vaidlustatud otsuse põhjendustes, mida hiljem parandati, mõjutasid selle otsuse resolutsiooni, mistõttu ei saa need õigustada vaidlustatud otsuse tühistamist.
- 212 Igal juhul, mis puudutab otsuse 02/2020 põhjenduste 67–77 vastu suunatud kriitikat, siis tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu märkis nendes põhjendustes selgelt, et esitatud kohaldatavate õigusnormide tõlgendus oli ACERi oma ja et hagejad sellega ei nõustunud, mistõttu kontserni A etteheide ei ole faktiliselt põhjendatud.

- 213 Mis puudutab kontserni A kriitikat, mille kohaselt apellatsiooninõukogu ei teinud järeldusi, mis tulenevad hinnangust, mille ta talle esitatud kolmandale väitele andis, siis see kriitika põhineb argumentatsioonil, mis on eespool punktis 168 juba tagasi lükatud. Samadel põhjustel tuleb see kriitika põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 214 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb tervikuna tagasi lükata etteheide, et apellatsiooninõukogu tegi tõlgendamisvea ega analüüsinud piisavalt talle esitatud väiteid; samuti tuleb tagasi lükata kolmas väide ja seega ka käesolev hagi tervikuna.

Kohtukulud

- 215 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb jätta nende kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja ACERi kohtukulud kooskõlas viimase esitatud nõuetega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Austrian Power Grid AG-lt ja teistelt hagejatelt, kelle nimed on ära toodud lisas.**

Papasavvas

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Kukovec

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. veebruaril 2023 Luxembourgis.

Allkirjad